Nr. 123 Oktoober-november-detsember 2016
EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Tähistades reformatsiooni 500. aastapäeva

JUTLUS
Kolm iidset jõululaulu

TUNNISTUS
Aldersgate´i tervendavad seminarid

HOOLIMINE
Märgates lapsi, kes on meie ümber

USUPÜHAD
Juudid tähistavad hanuka püha

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 4 (123) 2016
Hind 5 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel: Lundi katedraal. Foto: erakogu.
Väike pilt: Jõulud 2015. Foto: Pärnu Agape kogudus

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Vastutav toimetaja: Taimi Pärna
Toimetuse kolleegium: Taavi Hollman, Andres Kapp, Anneli Klausson, Rein Laaneser, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Anne Saluraid, Inna Välja
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Armas koduteeline!

Õnnistatud ja rahulikku Kristuse sünnipüha tähistamise aega!

Advendiajal meenutasime prohvetikuulutusi, mis täitusid Kristuse sünniga inimeste maailma. Ühest ettekuulutusest loeme Jesaja 9:5-6: "Sest meile sünnib laps, meile antakse poeg, kelle õlgadel on valitsus ja kellele pannakse nimeks Imeline Nõuandja, Vägev Jumal, Igavene Isa, Rahuvürst. Suur on valitsus ja otsatu on rahu Taaveti aujärjel ja tema kuningriigi üle, et seda kinnitada ja toetada kohtu ja õigusega, sellest ajast ja igavesti."

Maailm meie ümber tiirleb kui kiirkarussellil. Rahu on asendunud kiirustamisega, olemasolemine ja Jumalast rõõmu tundmine tarbimisega. On neid, kes on otsustanud sellelt karussellilt maha astuda, leidmaks pigem aega iseenda, lähedaste ja Jumala jaoks.

Üks lugu räägib kellestki Ameerika rändurist Aafrikas, kes plaanis oma reisi jooksul palju näha ja teha. Ta palkas mõned kohalikud, aitamaks kiirel reisimisel ta varustust kanda. Esimesel päeval tõusid nad vara, liikusid kiirelt ja läbisid pika vahemaa. Sama toimus ka teisel päeval, nad tõusid vara, liikusid kiirelt ja läbisid pika vahemaa. Nõndasamuti ka kolmandal päeval. Neljandal hommikul aga keeldusid pärismaalastest varustuse kandjad edasi liikumast, istudes lihtsalt puu alla maha. Ameerika rändur ärritus ja viidates maasistujatele, ütles vihaselt tõlgile: "See on väärtusliku aja raiskamine! Kas keegi oskab öelda, mis siin toimub?" Tõlk vaatas talle otsa ja ütles rahulikult: "Nad ootavad oma hingi, et need ihudele järgi jõuaksid".

Jumalat ei huvita meie "jõulukiirustamine", asjad ega programmid. Ta on huvitatud inimesest ja suhetest, sinust ja minust. Kristuses astub ta alla, tuleb meie maailma, inimeludesse ja inimsuhetesse. Rahu, mida suudab meile anda Kristus, on otsatu, piiritu, valdav ja jääv. Täitku TEMA valitsus ja otsatu rahu sindki pühade ajal ja saatku sind igal uuel päeval 2017. aastal! Rahu Issand on lähedal!

Õnnistatud teelkäimist koos Issandaga,
TAAVI HOLLMAN

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL

Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel

Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel

Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Kolm iidset jõululaulu

Ja Maarja ütles: „Mu hing ülistab Issandat ja mu vaim hõiskab Jumala, minu Päästja pärast, sest ta on vaadanud oma teenija madaluse peale. Sest vaata, nüüdsest peale kiidavad mind õndsaks kõik sugupõlved, sest mulle on suuri asju teinud Vägev, ja püha on tema nimi ja tema halastus kestab põlvest põlveni neile, kes teda kardavad. Ta on näidanud oma käsivarre kangust, ta on pillutanud need, kes on ülbed oma südame meelelt. Ta on tõuganud maha võimukad troonidelt ja ülendanud alandlikke, näljaseid on ta täitnud heade andidega, ent rikkad saatnud minema tühjalt. Ta on võtnud oma hooleks oma sulase Iisraeli, pidades meeles oma halastust, nõnda nagu ta on rääkinud meie vanematele, Aabrahamile ja tema järglastele igavesti." Lk 1:46-55.

Foto: Marja Peetmaa

Kristuse sünd tähendab meie jaoks, et miski pole liiga väike ega liiga kättesaamatu Jumala jaoks. Miski pole nii väike, et Jumal ei saaks sellest teha midagi suurt. Miski pole nii võimatu, et Jumal ei saaks selle kaudu luua midagi ilusat. Miski pole nii lootusetu, et Jumal ei saaks selle kaudu luua midagi võrratut ja kaunist. Midagi sellist on kolme iidse kiituslaulu sõnades.

Hanna kiidab Jumalat

Maarja kiituslaulu (Lk 1:46-55) kõrval on ka piiblis tuntud ka Hanna kiidulaul (1Sm 2:1-11) ja Sakaria kiituslaul (Lk 1:68-79). Mille poolest need erinevad?

Hanna kiidab Jumalat, et ta on lõpuks saanud poja ega pea enam olema häbis, mida tollal tähendas lastetus abielunaisele. Jumal oli vastanud ta pikkadele palvetele, võttis ära häbi ja pilked, mida ta oli kogenud pikka aega, võttis ära ta enesesüüdistamise. Ta võttis ära suure murekoorma – koorma, mis oli olnud justkui kivi ta südame peal. Jumal tõi suure kergenduse.

Ei, Hanna ei ütle, et see on juhus, või kokkusattumus või saatus või lihtsalt õnn. Talle on teada antud, et Jumal kingib talle poja.

Ja kui poeg on tõesti käes, siis ta ei unusta Jumala headust. Hanna ei ole nagu *„mees Peipsi peal"*, kes lubab lühtri, aga hea, kui annab küünlagi. EI – Hanna teab, et see on olnud Jumal. Ta ei luba suuri „lühtreid". Ei midagi, mida ta teha ei saa ega suuda. Tema lubadus on ehk veelgi enam, kui materiaalne – ta lubab pühendada oma poja Jumalale. Milline ema!

Hanna on igatsenud poega – küllap sooviks ka tema, nii nagu paljud tänapäeva emad, otsustada nüüd oma laste elu üle ja suunata nende saatust. Määrata, millistes ringides nad käivad võib-olla isegi, milliste sõpradega nad läbi käivad... Võib-olla koguni, et laps peaks tegema kõike seda, mida ise omal ajal ei suutnud. Minna ja õppida viiulit, käia sporditrennis, õppida süvendatult võõrkeeli...

Hanna teeb midagi muud – ta lubab Jumalale, et kui Jumal tõesti vastab ta palvele, siis kingib ta selle lapse Jumalale, kas preestriteenistusse või kuidas iganes Jumal lapse jaoks otsustab... Aga peamine – Hanna usaldab Jumalat. Jumal on saanud Hanna jaoks lähedaseks.

Hanna usaldab Jumalat – ta tänab, austab ja kiidab Jumalat. Hanna kiidulaul on siiras ja ehe – see on tänu ja kiitus Jumala vastu, kes on nii imeline – ta teab seda. Jumal oli seda ka enne, aga mitte alati ei suuda inimlaps seda näha.

Sakaria kiidab Jumalat

Aga enne, kui ta selliselt kiidab Jumalat, teeb ta midagi, mida ta hiljem väga kahetseb. Ka Sakaria ja

tema naise elus nagu Hannalgi on igatsus saada laps. Ka sellele abielupaarile, Elisabetile ja Sakariale kingitakse laps. Nad on juba kõrges eas ja küllap on isegi leppinud sellega, et neile pole antud muid lapsi kui sulased ja sulaste lapsed ning sugulaste lapsed. Aga Elisabet jääb kõrges eas lapseootele.

Just Sakariale ilmub Jumala läkitatud sõnumitooja ja annab teada, et neile sünnib poeg. Sakarial on seda raske uskuda. Kuidas ma seda usun? Kes seda garanteerib? Mis on see märk, millest võiksin seda näha? Ma arvan, et võime väga paljus samastuda Sakariasega. Mitte, et me ei usuks Jumala olemasolu. Sakarias uskus preestrina, uskus Aabrahami järeltulijana, aga mitte alati ei ole lihtne mõista Jumala plaane.

Ka meie ei saa vahel päris lõpuni aru, mida Jumala sõna meile on rääkimas. Jah, isegi siis, kui oleme lugemas Piiblit või mingit raamatut. Või kui pastor räägib mingit keerulist juttu, mis on justkui mõistlik, aga lõpuni sellega küll ei nõustu või ei saa aru. Mõnikord tuleneb see sõnumist või selle edastajast, aga – olgem ausad – mõnikord ka meist endist.

Seega – küllap mõistame Sakariat, kui ta ütleb sõnumi toojale: „Millest ma tean, et on tõsi, mida sa räägid?“ Kuidas ma tean, et mind ei peteta ega minuga nalja ei tehta...?

Sakarial läheb hästi, ta saab tõesti tunda, et see sõnum on tõsi, aga ta peab kannatama midagi, mis ta olukorra väga viletsaks teeb... Igati jumalakartlik Jumala sulane jääb ilma väga olulisest oma elus – kõnevõimest. Vist päris korralik katsumus ühele (mine tea, ehk päris jutukale) preestrile. Siin ta siis nüüd on – naine ootab last, aga tema ise kogu sellel ajal, 9 kuud ilma kõnevõimeta. Ta ei saa isegi seda uudist rääkima minna... Tundub isegi õiglane – mis uudist sa räägid teistele, kui sa ise ka ei uskunud. Pigem saavad teised teada uudise: Sakarias – ise preester – ei uskunud sõnumit, mida Jumala saadikud talle tõid. Ja koguni sõnumit, mida ta tegelikult on igatsenud oma elus...

Ka meie igatseme jõulusõnumit – sõnumit Jumalast, kes tuleb siia maailma. Igatseme rahusõnumit Jumalast niivõrd, et oleme valmis isegi vaimulikke kutsuma erinevatele jõuluüritustele sõnumit jagama – linnaväljakule, kooli, haiglatesse. Kutsume, et ta võiks rääkida, sest sügaval sisimas on ikka see igatsus olemas. Ka siis, kui Jumalat ei ole meie elus veel täiel määral...

Sakarial ja Elisabetil oli küllap olemas kõik, mida nad vajasid või tahtsid, aga ometi kusagil sügaval sisimas tajusid nad, et sooviksid midagi veel. Kas või alateadlikult tajume ka meie, et midagi on elus puudu ilma Jumalata. Jah, aga isegi selle igatsuse juures on meil raske uskuda, kui see sõnum tõesti meieni jõuab.

Jumal aga saatis oma Poja, et olla meie elus – meie rõõmudes, meie muredes, meie igapäevastel argihetkedel ja meie erilistel hetkedel – meie juures meie kõikides päevades. Usu kaudu ning sügava seesmise veendumuse ja kogemuse kaudu.

Sakarias jõuab ära oodata selle aja, kus tal tuleb asjad ümber hinnata. Ehk kahetseda, ehk ümber hinnata, aga mis kõige tähtsam – USALDADA. Tema katsumus on ju tagajärg. Ta on ilmaaegu Jumalat nii vähe usaldanud, ilmaaegu nii vähe uskunud sõnumit, mis on talle antud – sel päeval, kui tõesti läheb, nagu Jumal on lubanud – toob Sakarias Jumalale kiitust ja austust kogu oma südamest. Ta laulab laulu, mida tuntakse Sakaria kiituslauluna (Lk 1:68-79). Kui Hanna näeb, kuidas Jumal on vastanud ja laulab kiitust Jumalale, siis Sakarias on näinud, et Jumala sõna on tõsi ja laulab kiitust Jumalale.

Maarja kiidab Jumalt

Maarja kiituslaul (Lk 1:46-55) on samuti väga eriline. Maarja kiitus ei ole tänu tagantjärele, vaid ootus ja usaldus ette. Mitte ilmaaegu ei ole Maarjat ülistatud tema usu tõttu. Kui teised kiidavad Jumalat siis, kui nad on saanud vastuse ja abi, siis Maarja kiidab juba siis, kui laps veel sündimata. Kiidab ka siis, kui ees võib oodata häbi ja mõistmatus teiste poolt. Ta kiidab Jumalat, teades, et võib-olla tema pere teda ei mõista. Ta kiidab Jumalat ka valutava südamega, teades, et on võimalus, et Joosep võib ta hüljata. Ta kiidab Jumalat, teades pilkeid, mis on külarahvalt nii kerged tulema. Ta kiidab ja ülistab Jumalat juba ette – kui kõik on veel ees – ka pikk lapseootus ja valu teda ilmale tuues. Ta kiidab Jumalat kõigele vaatamata ja kõige tõttu…

See on koht, kuhu Jumal toob vaikselt ka meid... Ei, mitte selleks, et uskuda alles siis, kui oleme näinud ja omame kõike, mida oleme soovinud. Pigem, et usaldada juba ette. Uskuda, ilma, et küsiksime tõendust. Armastada ja usaldada Jumalat sellena, kes ta on ja kellena ta on ennast ilmutanud on. See ongi USALDUS. Astuda usuteele uskudes ja usaldades, et see tee kannab ka meid, isegi meid. Et see sild, mida peame ületama, kannab. Et see Tee, mida käime, viib Jumalaga osadusse igal päeval ja igavesse ellu.

Maarja tõesti usaldas sõnumit, mis talle sõnumitoojate poolt toodi. Ta ei naernud selle sõnumi üle, ei kahelnud. Võib-olla kartis – on öeldud, et kartis. Võib-olla ei teadnud – on öeldud, et ei teadnud, mida ingli teretus võis tähendada. Aga ta ikkagi usaldas. Imeline Maarja!

Lauldes jõululaule, mõtle ka veelgi iidsematele, ehk lausa esmastele jõululauludele, Hanna ja Sakaria kiituslauludele.

Kiida sinagi Jumala abi eest, mis antud. Kiida koos Maarjaga, usaldades Jumalat. Miski pole nii väike, et Jumal ei saaks sellest teha midagi suurt. Miski pole nii võimatu, et Jumal ei saaks selle kaudu luua midagi ilusat. Miski pole nii lootusetu, et Jumal ei saaks selle kaudu luua midagi võrratut ja kaunist. Usaldada sinagi ette, mida Jumal on öelnud – et ta sind ja mind nii armastab, et ta on saatnud oma Poja just meie jaoks. *Aamen*

Pastor REIN LAANESER,
Kärsa kogudus

Lapsendamise nädala kontsert Tallinna metodisti kirikus

Eestis elab praegu lapsendajate peredes ligikaudu tuhat last, lapsendada soovijaid on aga mitusada. „Lapsendamine ei ole Eestis keeruline, kuid järjekorrad on pikad," nentis MTÜ Oma Pere tegevjuht Aire Nurm. „Praegu on ootel ligi 250 peret, kes oleksid valmis kohe lapse perre võtma. Aastas lapsendatakse ligi 50 last, nii et järjekord võib ulatuda viie aastani."

26. septembrist 2. oktoobrini korraldas MTÜ Oma Pere „Lapsendamise nädala" raames Tallinnas ja üle kogu Eesti erinevaid üritusi: seminare, kontserte, perepäevi ja loenguid. Lapsendamisnädala raames toimus 28. septembril kõigis maavalitsustes üle Eesti „Lapsendamise tund". Eesmärgiks oli anda rohkem teavet selle kohta, mida tähendab lapse elama asumine uude perekonda nii lapse kui perekonna jaoks.

Lapsendamise nädala korraldamine sai alguse Inglismaal ning Eestis toimus see üritus esimest korda MTÜ Oma Pere eestvedamisel 2015. aastal. Selle aasta motoks oli – „Ükski erivajadus ei välista lapsendamist!"

1. oktoobril toimus Tallinna metodisti kirikus imevahva laste loominguline kontsert, kus esinesid kollektiivid ja solistid loomingukeskusest „Aplaus", Laulukollektiivist „Tutti Studio", Tantsustuudiost „Polli", Estraaditantsu stuudiost Extemp ning pereansambel „Mihhail, Marika & lapsed". Esinejate rõõm ja siirus soojendas kuulajate südameid. Loomingulisus ühendab inimesi erinevatest põlvkondadest, rahvustest ja usutunnistustest, tuues südamesse kergust, rõõmu ja õnne. Loomingu kaudu väljendatakse midagi uut, mis on täis emotsioone ja tundeid. Looming väljendub ka armastuses ja usus. Erilise tähtsuse andis kontserdile ka see, et toimumiskohaks oli kirik. Kontsert lõppes tuntud ühislauluga „Olgu jääv meile päike".

Iga laps väärib perekonda, iga laps väärib turvalist kodu. Iga laps väärib enda ümber neid, kes teda armastaksid, suunaksid ja toetaksid. Markuse evangeeliumi 9:37 on kirjas: „Kes iial ühe lapsukese minu nimel vastu võtab, see võtab mind vastu, ütleb Issand".

INNA KLAOS, MTÜ OMA PERE tegevjuht, mentor ja lapsendaja
MARIKA LABANOVA, Tallinna kogudus, MTÜ Oma Pere liige, Tallinna Kristiine Gümnaasiumi õpetaja, lapsendaja

Pereansambel „Mihhail, Marika & lapsed". Marika ja Mihhail on lapsendanud 3 last.

Kontserdi peaorganisaator Inna Klaos (vasakult esimene) tänusõnu jagamas.

Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverents Norras

19.-23. oktoobril 2016 toimus Fredrikstadis, Norras Põhja-Euroopa ja Euraasia keskkonverents. Konverentsi avateenistus toimus Sellebakkis Petrikirkenis kolmapäeva, 19. oktoobri õhtul.

Konverentsi töösessioonid toimusid Fredrikstadi südalinnas Scandic City hotellis. Euraasia ja Eesti delegaatidele oli korraldatud ööbimine Fredrikstadi Motellis Torsnesveieni teel vanalinna lähistel.

Konverents lõppes pühapäeval, 23. oktoobril hommikuse jumalateenistusega Fredrikstadi Toomkirikus.

TAAVI HOLLMAN, superintendent

Foto: Taavi Holman

Keskkonverentsil osalejad Eestist.

Fotod: Üllas Tankler.

Piiskopkonna noorte vaimulike kohtumine

Tallinnas Pirita Kloostris toimus 11.-13. novembrini piiskopkonna noorte vaimulike kohtumine. Noorteks vaimulikeks peetakse pastoreid ja diakoneid, kes on kuni 40 aastat vanad. Eestist osales üritusel seitse meie noort vaimulikku. Ühtekokku oli piiskopkonnast 24 inimest. Kohtumine hõlmas osadust, jagamist, arutlust ja üheskoos õppimist teistelt piirkonna vaimulikelt (pastorid ja diakonid) Skandinaaviast ja Baltikumist. Kohtumine lõppes osalemisega pühapäevahommikusel jumalateenistusel Tallinna metodisti koguduses, kus isadepäeva jutluse pidas piiskop Christian Alsted. *KT*

ÜMK peakonverents moodustas töögrupi

ÜMK 2016. a. peakonverents andis Piiskoppide Nõukogule ülesande leida lahend pikka aega kirikus erinevaid arvamusi põhjustanud inimese seksuaalsuse teemale.

Oktoobris moodustati 32-liikmeline töögrupp (esindajad valiti välja ligi 300 kandidaadi hulgast), kes esindab kogu ÜMK-d erinevatest maailmaosadest. Töögrupp koosneb 8 piiskopist, 11 ilmikust, 11 pastorist ja 2 diakonist. Töögrupi ülesandeks on leida lahend edasise osas, mis tõenäoliselt päädib erakorralise peakonverentsi kokkukutsumisega 2018. või 2019. aastal. *KT*

Palju õnne!

Regina Multram, 28. detsember - 40

Rein Laaneser, 19. jaanuar - 50

Olav Pärnamets, 25. jaanuar - 80

Mareta Nõmme, 19. veebruar - 25

EKN-i kirikujuhid külastasid Europarlamenti Brüsselis

6.-7. detsembril toimus Eesti Kirikute Nõukogu kirikujuhtide ühiskülastus Brüsselisse, Europarlamenti Eesti eurosaadiku Tunne Kelami kutsel. Külastuse eesmärk oli tutvuda Europarlamendi tööga.

Esimesel päeval toimus kohtumine Tunne ja Mari-Ann Kelamiga ning tutvustati Europarlamenti ja selle tööd. Selle järel külastasime Euroopa Parlamendi külastuskeskust Parlamentaariumi, kus saime ajaloolise ülevaade liidu alguseloost ja edasistest arengutest.

Teisel päeval toimus Euroopa Kirikute Konverentsi (*Conference of European Churches*, CEC) peakontori külastus ja kohtumine peasekretär preester Heikki Huttuneniga. Tema oli meile valmistanud ette põhjaliku programmi, kus muuhulgas tutvustati järgmiseid teemasid: Euroopa tulevik õigluse ja heaolu otsinguil; kommunikatsioon CECis; migratsioon – olukord Euroopas ja kirikute reaktsioon; CECi teoloogiline dialoog.

EKNi liikmeskirikutest osalesid külaskäigul Brüsselisse Eesti Evangeelne Luterlik Kirik, Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liit, Eesti Metodisti Kirik, Eesti Kristlik Nelipühi Kirik, Adventistide Koguduste Eesti Liit, Eesti Apostlik-Õigeusu Kirik ja Eesti Karismaatiline Episkopaalkirik. *KT*

Fotod: Taavi Holmani kogu

Kohtumised CEC peakontoris ja Europarlamendis, Tunne Kelam.

Läti aastakonverentsilt

Tagasivaatena mööduvale aastale tuleks kindlasti mainida 19.-21. augustil Riia Esimeses metodisti koguduses toimunud Läti ÜMK Aastakonverentsi, kus tähistati senise superintendendi Gita Medne pensionilejäämist ja paluti üheskoos õnnistust uuele superintendendile Edgars Sneidersile, kes on ühtlasi EMK Teoloogilise Seminari vilistlane.

Gita Medne.

Edgars Sneiders.

Riia Esimese metodisti koguduse hoone.

Tallinna koguduses tähistati lõikustänupüha. Tänupüha kaunistused. Autorid: Marja Peetmaa, Piibe Piirma.

Fotod: Marja Peetmaa

EMK Piiblikool

EMK Piiblikooli pilootprojekti valmistati ette pikka aega! Piiblikool algas 19.-20. novembri avasessiooniga Tallinnas. Ühtekokku tuli õppima 24 õppurit. Piiblikooli teine sessioon toimus samuti Tallllinnas detsembrikuu 10.-11. päeval!

Lähtuvalt kasvavast vajadusest Piibli tundmise süvendamise osas EMK ilmikute seas ning ilmikkaastööliste (sealhulgas kohalike jutlustajate) ettevalmistamiseks koguduste praktilises töös algatame EMK ilmikute koolituse projekti - EMK piiblikooli (inglise keeles: Course of Study for Laity).

Pilootprojekt toimub 7 nädalavahetusel (2016-2017) ja käsitletavad teemad on: VT & UT sissejuhatus; suuline kommunikatsioon; jumalateenistuse/palve juhatamine; juhtimine ja ilmiku roll koguduse juhtimises; hingehoidlik teenimine; metodistlik teoloogia (eelarm, päästev arm, pühitsev arm, sotsiaalne pühadus); metodisti kirikukord; metodisti kiriku ajalugu (John Wesley); Eesti Metodisti Kiriku ajalugu; evangelism ja jüngerlus; praktiline töö Piibliga.

Piiblikooli eesmärk on aidata ilmikutel arendada oma suhet Jumalaga, süvendada arusaamist usust ja aidata neil leida ja kasutada oma ande kohalikus koguduses.

Piiblikool täidab kohalikuks jutlustajaks kandideerimisel haridusnõuded, kui inimesel on sellekohane kutsumus ja tal on kohaliku koguduse soovitus.

Tallinnas, 10.novembril 2016

EMK Kirikuvalitsus EMK Teoloogiline Seminar EMK superintendent

TUNNISTUS

Iisrael on maa, kus Jumal tegutseb eriliste tunnusmärkidega, selline maa, kus sünnib palju imesid.

11. oktoobril sai minu lapselaps Daiana ristitud pühal maal, Jordanis. Umbes pool aastat varem, noortelaagris palvetades, kuulis ta selgesti häält, mis ütles: „Ma ootan sind."

Ristimispäeval saabusime ristimiskohta Jordani ääres kaheksa inimesega varahommikul, kella 8-9 paiku. Ümberringi oli kõik vaikne ja inimtühi. Lugesime koos Jumala sõna ja laulsime vaimulikku laulu „Uus süda elavast kangast", siis palvetasime ja Daiana läks alla, Jordanisse.

Seistes vees koos pastoriga, andis ta Jumalale hea südametunnistuse tõotuse. Hiljem, vaadates ristimisest tehtud fotosid, avastasime, et samal ajal ilmus sellele kohale vees valgus ülalt – mitte sealt, kust paistis päike; ja tõotuse andmise ajal oli tema pea ümber imelised, väikesed säravad tulekesed.

Ristimise hetkel aga kuulsime kõik äkitselt valju *shofari** puhumist. Seda kuulis ka Daiana ise, kui ta veest tõusis. Vaatasime ringi, kuid kuskil nägemisulatuses ei olnud ühtki inimest.

Meid kõiki valdas suur rõõm, me kõik mõistsime, et Jumal on Daiana jaoks midagi erilist valmistanud. Pastor, kes Daianat ristis, tunnistas meile, et ta on ristinud paljusid inimesi, kuid sellist ristimist selliste eriliste märkidega Jumala ligiolust ei ole ta kunagi kogenud. Minu lapselaps on veel väga noor, aga minu soov on, et ta oleks avatud kõigele, mida Jumal tema jaoks on ette valmistanud.

Foto: erakogust

VALENTINA TŠERVONA, Tallinna kogudus
(tõlkis Inna Välja)

* *Shofar – iidne jäärasarvest valmistatud muusikainstrument, mida kasutatakse juutide pidulikel jumalateenistustel ja pühadel.*

Aldersgate Uuendusliikumine Eestis

Aldersgate'i liikumises osalevad nii vaimulikud kui ka ilmikud ja oluline on meeskonnatöö. Põhirõhk ei ole kellelgi "staarjutlustajal", vaid Püha Vaimu tööl.

Räpina 2015.

Fotod: Thea Kanti kogu

2011. aasta septembris-oktoobris külastas Eestit 2 nädala jooksul 8-liikmeline Aldersgate'i Uuendusliikumise grupp USA-st. Grupi juht oli Harry Burger. Selle aja jooksul korraldati kaks seminari: „Issand, õpeta mind palvetama" Pärnus ning „Elu Vaimus" Tallinnas. Lisaks toimusid lühiseminarid Võrus, Tartus, Jõhvis, Aseris. Kõikjal, kuhu mindi või kust läbi sõideti, palvetati Eestimaa ärkamise pärast. Meeskonnaga koos liikus ka Eesti Aldersgate'i liikumise tulevane tuumik: Thea ja Kaupo Kant, Taavet Taimla, Tea Võro, Tiit Toome, Merlin Metsla ja Kristiina Luik. Tallinna seminarile lisandus ka kolmeliikmeline grupp Inglismaa metodisti kirikust.

Selle ringsõidu lõppedes oli tuumikule selge, et nad soovivad selle teenimistööga Eestimaal jätkata.

Esimene eestlaste korraldatud seminar „Elu Vaimus" toimus inglaste kaasabil 2012. a varakevadel Võrus. 2013 toimus „Elu Vaimus" seminar EMK suvekonverentsil, koostöös briti meeskonnaga.

2014 hakkas töö hoogsalt laienema. Toimus seminar „Issand, õpeta mind palvetama" EMK Teoloogilises Seminaris, Aldersgate'i meeskond teenis palvemeeskondadega kiriku suvekonverentsil ning sai ka loodud n-ö Aldersgate'i kogukond. Oktoobris toimus „Elu Vaimus" Vilniuses, novembris „Issand, õpeta mind palvetama" Tartu metodisti kirikus, koostöös Tartus luterliku Maarja kogudusega.

2015 alguses sai Aldersgate'i tuumik kokku uusaasta ülistusõhtul Võrus, veebruaris toimus „Issand, õpeta mind palvetama" Räpinas, aprillis „Elu Vaimus" Võrus, Aldersgate'i meeskond teenis palves nii aastakonverentsil, suvekonverentsil kui koguduste arengu koolis; septembris toimus „Issand, õpeta mind palvetama" Pärnus ning oktoobris Tallinnas.

2016. a veebruaris toimus seminar „Elu Vaimus", kus meeskonnas oli liikmeid nii Eestist, Inglismaalt kui ka Leedust. Oktoobris tähistasime Tallinnas Aldersgate Eesti 5. sünnipäeva seminariga „Jumal tervendab", mida viis läbi pastor Larry Eddings USA-st koos „Wind of Spirit Ministry'ga" (tõlkes: „Vaimu tuul").

Aldersgate'i meeskonnas on teeninud *ca* 25 inimest Tallinnast,

Jõhvi 2011.

Tallinn 2011.

Võru 2012.

EMK Teoloogilises Seminaris 2014.

Tartus 2014.

Vilniuses 2014.

Võrus 2015.

Pärnus 2015.

Tallinnas 2015.

Jõhvist, Tartust, Räpinast, Viitkalt, Võrust, Pärnust, Saaremaalt ja Tallinnast. Meeskonnaliikmete hulgas on lisaks metodistidele ka luterlasi ja üks advendist.

Mida võib oodata Aldersgate'i seminarilt:

Seminar toimub nädalavahetusel 8-12liikmelise meeskonna teenimisel. Seminari korraldame kohaliku koguduse kutsel (soovitavalt 2-3kuulise ettevalmistusajaga), meeskond pühendub palvele ning Jumala otsimisele ning valmistab ette 12-15 miniloengut, mis vahelduvad ülistusaegadega ning palveharjutuste ning palvemeeskondade tööga. Uuendusseminaride käigus kogevad osalejad vaimulikku uuenemist, osaduse taastamist Jumalaga, mitmetel juhtudel meeleparandust, vabanemist, füüsilist tervenemist, suuremat igatsust Jumala järele. Vastuvõttev kogudus tervikuna kasvab üldjuhul rohkem kokku, juhtide ning koguduseliikmete-vahelised suhted tihenevad jne. Tavaliselt iga seminari järel tunneb ka keegi kutset liituda Aldersgate'i meeskonnaga.

Mida ootab Aldersgate'i meeskond vastuvõtvalt koguduselt?

Meeskond tuleb kogudusse omal kulul, kuid ootab, et kogudus majutab ning toidab seminari ajal. Oleme valmis pakkuma kahte seminari: „Issand, õpeta mind palvetama" ning „Elu Vaimus", mõlema juurde kuulub ka töövihik. Soovi korral võib koguduses korraldada ka n-ö 3tunnist miniseminari, kus on 2-3 loengut, 2 palveharjutust ning ülistus. Koguduse osa on ka ettevalmistus palves, osalejate isiklik kutsumine ning järeltöö pärast seminari.

Järgnevad plaanid:

Valmistame ette tervenduskooli meeskonnaliikmetele ning loodame, et Aldersgate'i palverühmad võiksid hakata tegutsema kogudustes, kus seminarid on toimunud.

THEA KANT, Aldersgate'i Uuendusliikumise Eesti juht

Tallinn 2016, seminar "Jumal tervendab" Larry Eddings, tõlgib Ave Roots.

Tallinn 2016, seminaril osalejad.

Jumal tervendab

"Wind of Spirit Ministry" meeskond USAst.

Oktoobri keskel sai meie kogudus osa seminarist „Jumal tervendab". USA metodisti kiriku uuendusliikumise „Wind of Spirit Ministry" (tõlkes: „Vaimu tuule teenistus") meeskond oli tulnud meid teenima Aldersgate Eesti kutsel ja abiga. Neljapäeva õhtust laupäeva õhtuni toimusid loengud, väikegrupivestlused ja aeg palveks. Mõned loengute teemad:

- Füüsiline tervis,
- Emotsionaalne tervis,
- Inimvaimu tervenemine,
- Andestamine,
- Vabastusteenistus,
- Kõige lohutuse Jumal.

Reede õhtul oli kirikus avatud eestpalveteenistus, kus külalised koos Aldersgate'i Eesti meeskonnaga palvetasid tervenemise pärast. Samasugune võimalus eestpalveks oli ka pühapäevase jumalateenistuse lõpuosas.

Jumala pühadus, tema ligiolu oli väga tuntav, mulle oli väga sümpaatne ka see alandlikkus ja tasadus, mis ameerika külalistest nii selgelt välja tuli. Nagu ütles meeskonna juht Larry Eddings, kes jutlustas ka pühapäevasel jumalateenistusel, ei tulnud nad oma tarkusega hiilgama ega „meid rabama", vaid lasid Jumala Vaimul tegutseda.

Paljud inimesed käisid eestpalvel ja said vaikses palves sügavalt puudutatud Jumala Vaimu poolt. Oli ka füüsilise tervenemise tunnistusi, kuid see, mida Jumal tegi, oli tegelikult palju enam – sest Jumala soov on tervendada kogu meie olemust.

INNA VÄLJA, Tallinna kogudus

Mõned tunnistused tervenemisest:

Sügisepoole, kui ilmad läksid niiskemaks, hakkas mulle üks hammas probleeme valmistama. Pakitses ja isegi valutas. Hambaarst avastas juurte all põletiku ja vaatamata antibiootikumikuurile see hammas paremaks ei läinud. Hambaarst saatis mind juureravi erispetsialisti juurde, kes vaatas röntgenit ja hammast ja ütles, et sellega ei olegi enam midagi teha, et see on lootusetu ja tuleb välja tõmmata. Mina ei lasknud seda kohe välja tõmmata. Otsisin ühe teise hambaarsti, keda mu sõbratar kiitnud on ja kelle kohta oli tervisetrend.ee-s kirjutatud kellegi poolt, et ta oli päästnud ära hamba, mis mujal oli lootusetuks tunnistatud. Läksin tema juurde. Tema vaatas ka hammast ja otsustas, et peab ikka püüdma hamba lahti puurida ja katsuma juureravi ümber teha. Kuna ma olin hetkel veidi nohune, siis lükati see juureravi ümbertegemise aeg natuke edasi.

Vahepeal oli meie kirikus jumalateenistus, kus tervendusseminaril osalenud meeskond tegi inimeste eest eestpalveid. Mina läksin ka sinna ja lasin palvetada selle kroonilise põletiku eest. Samal ajal paluti ka mu ema seljavalude eest, mis läksid koheselt üle ja pole enam tagasi tulnudki. Minu hamba olukord läks ka paremaks ja kui uus visiit jõudis, siis hambaarst ei leidnudki enam hambast põletikku ega ka mitte midagi, mis põletikule viitaks. Ka röntgenipilt oli ilus. Leppisime siis kokku, et kui hammas hakkab uuesti valutama või pakitsema, annan teada. Loodan, et ei hakka ja et Jumal on selle päriselt terveks teinud. Tunnistasin ka hambaarstile sellest, kuidas vahepeal selle põletiku eest palvetati.

HELI VIHT, Tallinna kogudus

***

Käesoleva aasta septembrikuus haigestusin bakteriaalsesse keskkõrvapõletikku. Põletik oli tugev, arst ütles et vasaku kõrva kuulmekile oli purunenud. Oktoobrikuu alguses kaotas vasak kõrv praktiliselt kuulmise. Vaatamata intensiivsele ravile ei tahtnud haigus taganeda. Panin oma lootuse Jumalale.

Oktoobrikuu keskel toimus meie kirikus ameerika metodisti kiriku külaliste läbiviidud seminar „Jumal tervendab". Reedel, 14. oktoobril avanes mul võimalus osa võtta tervendusteenistusest, kus minu eest palvetasid pastor Toomas Pajusoo ja kaks inimest ameeriklaste palvemeeskonnast.

Umbes nädala pärast hakkas kõrv ilmutama paranemise märke. Päev-päevalt muutus enesetunne paremaks ning vasak kõrv hakkas jälle kuulma. Kuulmiskontrollis leiti, et kuulmine on taastunud umbes samale tasemele, nagu see oli enne haigestumist. Viimasel arsti visiidil 11. novembril ütles arst, et kuulmekile on taastunud (mis minu vanuses ei ole tõenäoline) ning mõne aja pärast võib loota täielikku paranemist. Medikamente ma enam võtma ei pea. Olen Jumalale väga tänulik!

AILI RÜÜTEL, Tallinna kogudus

***

Läksin oktoobri keskel toimunud reedesele tervenduskoosolekule. Terve suve oli selg häda teinud, jalg samuti. Kui kutsuti eestpalvele, siis esialgu kahtlesin tükk aega. Kas üldse minna? Sel hetkel selg ka ei valutanud. Kui minu käest küsiti, mis on minu palve, siis ütlesin, et selg on haige, jalad ka vahetevahel. Eestpalvetaja palus mul käed ette kokku sirutada, peopesad koos, ja niimoodi hoida. Üks õlg pidavat olema madalam. Ja et mu selgroolülid on lubjastunud. Mina mõtlesin: kuidas ta teab? Samuti pidi üks jalg olema pikem. Siis ta hakkas palvetama, pannes käe mu seljale. Pärast palvet ütles ta mulle umbes nii: su selg ja jalad on nüüd terved, selgroolülid liiguvad jälle. Ma võtsin selle usus vastu. Pärast seda eestpalvet tunnen, et mu selgroolülid toimivad nüüd hästi ja jalad ei tee enam vaeva nagu varem. Tänu Jumalale!

LIIDIA EHANDI, Tallinna kogudus

Oleviste kirikus avati piduliku jumalateenistusega reformatsiooni 500. juubeliaasta

2017. a. möödub 500 aastat reformatsiooni algusest. 1517. aastal algatas Saksamaal, Wittenbergis munk ja teoloog Martin Luther dispuudi indulgentside müümise vastu, mis muutus peagi laialdaseks uuendusliikumiseks.

Reformatsiooniga sooviti tagasi pöörduda kristluse lätete juurde, hakati rõhutama inimese isiklikku suhet Jumalaga. See eeldas Piibli tõlkimist rahvakeelde, kiriku rahvakeelset jumalateenistust ja emakeelse kirjasõna arendamist.

Seetõttu omistatakse just reformatsioonile oluline roll ka eesti kirjakeele, eestikeelse hariduse ja rahvuskultuuri kujunemisel.

Tallinna Oleviste kirikus kuulutati 9. oktoobril kontsert-jumalateenistusega avatuks reformatsiooni 500. juubeliaasta. Oikumeenilisel jumalateenistusel teenisid kaasa Eesti Kirikute Nõukogu liikmeskirikute vaimulikud. Jutlustas Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku peapiiskop Urmas Viilma. Sõna võtsid ka Rooma-Katoliku Kiriku piiskop Philippe Jourdan, Eesti Vabariigi justiitsminister Urmas Reinsalu ja Tallinna abilinnapea linnapea ülesannetes Taavi Aas. Muusikaga teenisid Bonzo, Birgit Sarrap, Maria Listra, Robert Jürjendal, Madis Metsamart ning Collegium Consonante orkester koos 150 lauljaga üheksast erinevast laulukoorist. Jumalateenistusest tegi otseülekande ka Tallinna Televisioon.

KT

Ecclesia semper reformanda est*

25. ja 26. oktoobril 2016 tähistas EELK Usuteaduse Instituut 70. sünnipäeva Rahvusraamatukogu suures saalis kongressiga „Reformatsioon 500 – vaimsus, kultuurimõjud, perspektiivid“. Kongressile oli kogunenud suur hulk huvilisi – üle kahesaja kuulaja. Ka Eesti Metodisti Kirikust olid registreerunud mitmed osalejad eesotsas superintendent Taavi Hollmaniga, lisaks EMK Teoloogilise Seminari rektor Meeli Tankler, kaitseväe kaplanaadis teeniv Raivo Nikiforov ja mitmed teised, kaasa arvatud allakirjutanu.

Kahe päeva jooksul oli võimalus kuulata hulgaliselt huvitavaid sõnavõtte erinevatelt ettekandjatelt. Toimusid ka paneeldiskussioonid. Isiklikult tõstaksin esile nelja loengut: UI professori dr Randar Tasmuthi ettekannet „Usuteaduse Instituut teoloogilise hariduse järjepidevuse kandjana Eestis”, TÜ professori Marju Lepajõe ettekannet „Usupuhastuse mõjust hariduse mõistmisele Eestis”, keeleteadlase Kristiina Rossi ettekannet „Kiri tuleb kirikust” ja Mart Jaansoni „Luterlikust koraalist laulupeoni”.

Foto: Andres Kapp

Esimese päeva õhtul toimus ka Tallinna linnavalitsuse ja EELK UI vastuvõtt, kus tervituse ütlesid Tallinna aselinnapea Mihhail Kõlvart ja Saksa Liitvabariigi suursaadik Christoph Eichhorn. Usuteaduse Instituudi poolt esitles mag Anne Burghardt õppekirjanduse uut väljaannet „Jumala armu poolt vabastatud“. Teise päeva õhtul toimus paneeldiskussioon „Sõnum tulevikuks”, kus diskuteerisid panelistid: EELK peapiiskop Urmas Viilma, vaimulikud Toomas Paul, Urmas Nõmmik, Annika Laats, Ott Ojaperv (piiskop Eelija EAÕK), Katri Aaslav-Tepandi (TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia õppejõud). Paneeli juhatas Indrek Treufeldt. Kongressi lõpetas jumalateenistus Kaarli kirikus.

Vahest kõige paremini võtab kongressi sõnumi kokku TLÜ emeriitprofessori Rein Veidemanni tsitaat Postimehe artiklist (11. nov. 2016): „...sõltumata meie usutunnistusest või selle puudumisest, sõltumata meie suhtest kirikuga, peame tunnistama, et oleme rahvuse ja kultuurina need, mida oleme Lutheri pärijatena.”

ANDRES KAPP, Tallinna kogudus

* *Ecclesia semper reformanda est* - kogudus (kirik) on pidevas muutumises.

Palvuse järel toimus järeltähistamine Malmö Arena'l .

Fotod: U. Viilma kogu

Konfliktist osadusse

Reformatsiooni 500. aastapäeva tähistamiseks peeti 31. oktoobril 2016 Rootsis, Lundi katedraalis luterlaste ja katoliiklaste oikumeeniline mälestusteenistus.

Jumalateenistusel teenisid paavst Franciscus ja Kristliku Ühtsuse Edendamise Paavstliku Nõukogu president kardinal Kurt Koch, Luterliku Maailmaliidu president piiskop dr Munib Younan ja Luterliku Maailmaliidu peasekretär dr Martin Junge. Teenistusel osalesid lisaks paljude konfessioonide esindajad.

Kuu varem avaldasid kaks kirikut ka ühise liturgia juhendi (*Common Prayer*) mälestusteenistuse läbiviimiseks. Liturgia oli üles ehitatud järgmiste teemade ümber: tänu, meeleparandus ja jätkuv pühendumine ühisele kuulutusele. Valitud teemade eesmärk oli kinnitada ühelt poolt seda, mida reformatsioon on andnud kristlikule kirikule ja teiselt poolt paluda andestust otsuste ja tegude pärast, mis viisid kunagi kristliku kiriku lõhenemisele. Tänu põhjuseks on katoliiklaste ja luterlaste vahel toimuv dialoog, millele toetub ka arusaamine, et eriarvamused mõnes õpetuslikus küsimuses ei ole takistuseks koostööle Jumala sõna kuulutamisel maailmas, samuti puudust kannatavate ja abi vajavate inimeste aitamisel.

Mõned mõtted mälestusteenistusel peetud kõnedest:

Paavst Franciscus ütles, et kiriku lõhenemine on „haav Kristuse ihus" ja lisas, et kui erinevate kirikute kristlased koos kuulavad Jumala sõna ja püüavad seda praktikasse rakendada, siis saavutavad nad olulisi samme ühtsuse suunas.

„Meil on võimalus sel ajaloo kriitilisel hetkel vastuolu lõpetada, liikudes edasi neist arusaamatustest, mis on sageli seganud teineteisemõistmist," teatas paavst Franciscus (Rooma-Katoliku Kiriku veebileht).

Luterliku Maailmaliidu peasekretär dr Martin Junge: „Töötades luterlaste ja katoliiklaste lepitamise suunas, töötame me õigluse, rahu ja lepituse suunas maailmas, mis on konfliktidest ja vägivallast katki rebitud".

Kardinal Koch selgitas: „Keskendudes üheskoos Jumala olemusele ja Kristuse-keskususele, on luterlastel ja katoliiklastel võimalus meenutada reformatsiooni mitte üksnes pragmaatilistel põhjustel, vaid sügavas usus ristilöödud ja ülestõusnud Kristusesse." Mälestusteenistusel peetud sõnavõttudes kõlas ühine tõdemus, et viinapuu, kellest lähtub elu, on Kristus. Kirikud on vaid oksad tema küljes, olles kutsutud kuulutama Jumala armu maailmas.

Reformatsiooni 500. aastapäevale pühendatud mälestusteenistuse kõrghetkeks oli kahtlemata paavst Franciscuse ja Luterliku Maailmaliidu presidendi piiskop Munib Younani ühise avalduse allakirjutamine Lundi katedraalis. Selles kohustuti parandama suhteid katoliiklaste ja luterlaste vahel dialoogi ja koostöö kaudu selleks, et tuua tervenemist konfliktidesse, olla salliv ja külalislahke pagulaste suhtes ning pidada hoolt planeedi Maa eest.

Rohket informatsiooni ja pilte toimunud sündmuse kohta pakuvad erinevad veebileheküljed, näiteks märksõnade all: *reformation 500 celebrations in Lund.*

ANNE SALURAID,
Tallinna kogudus

Rootsi kuningapaar Lundi katedraalis toimunud ühispalvusel.

Paavst Franciscus kõnelemas Malmö Arena üritusel.

Lapsed söömas lastekeskuse köögis. Pildil näha ka keskuse õpetajaid Tiinat ja Allat, seljaga on Svetlana (abiõpetaja). Foto: Mihkel Kasepalu

Märgates lapsi, kes on meie ümber

1990ndatel oli Eesti ühiskonnas aktuaalseks teemaks tänavalapsed. Tänapäeva Eestis selles kontekstis enam tänavalapsi ei kohta.

Viimase 20 aasta jooksul on tugevasti muutunud sotsiaaltöö maastik, kuid vaatamata meie kiirelt arenevale ühiskonnale ja muudatustele sotsiaaltöö korralduses, puutume ikka igapäevaselt kokku laste ning noortega, kes veedavad enamiku oma ajast õues või kaubanduskeskustes, kellel on kehv õppeedukus, kes jätavad õppimise pooleli, tarbivad varasest noorusest mõnuaineid ning seovad ennast kriminaalsete jõukudega. Sagedane ajaveetmine sõpradega õhtuti õues, ostukeskustes, tänavatel soodustab varases eas uimastitarvitamist. See omakorda mõjutab koolikohustuste täitmata jätmist ning õppeedukuse langust. Kui laps jätab koolitee pooleli, siis on tal raskem hiljem leida tööd ning suureneb risk jääda töötuks.

Meie ühiskonnas on ka kaasajal lapsed, kes ei saa kodus piisavalt süüa, kellel pole häid pesemis- ega elamistingimusi. On lapsi, kellel puuduvad kodus vanemad, kes hoolitseks nende eest, aitaks ja rahuldaks igapäevaseid vajadusi. Kodus tuleb ette vägivalda, alkoholijoovet, narkootikumide tarvitamist ning hoolimatust. Ühelt poolt on neil küll kodu, kus magada ja ka vanem või vanemad, kuid see on kodu, kus nende põhivajadused pole rahuldatud ning nad ei soovi seal olla. Peale vanemate alkoholi- või narkosõltuvuse, esinevad sellistes kodudes ka muud mured nagu töötus, finantsraskused, vägivald või psüühilised häired. Vanemad pole oma probleemide ja sõltuvuste kõrvalt võimelised laste eest normaalset hoolt kandma. Lapsed sellistest peredest lähevad otsima tunnustust ja tuge mujalt, sageli sealt, kus kogunevad nendesugused tõrjutud lapsed ning noored.

Kevadel möödus 15 aastast sellest, kui lastekeskus Tähetorn alustas tegevust, et pakkuda omalt poolt lahendusi ja abi ülalkirjeldatud laste probleemidele. Lastekeskus on oma algusaegadest võimaldanud lastele sooja lõunasööki, arendavaid tegevusi, huviringe, turvalist keskkonda vaba aja veetmiseks ja teadmisi kristlikust õpetusest, osutanud abi õppimisel, riide- ning toiduabi. Lastekeskuse tegevusteks on läbi aastate olnud ka laagrid ja ekskursioonid, igapäeva- ja suhtlemisoskuste õpetamine ning tervislike eluviiside edendamine.

Kõikidest nendest tegevustest aga oleks vähe, kui laste kõrval poleks õpetajaid, keda nad võivad usaldada, kellele nad saavad kurta oma muresid, kes kuulavad neid ära, annavad head nõu, jagavad oma armastust, tähelepanu ja hoolt. Lastekeskuse õpetajad Alla ja Tiina töötavad keskuses peaaegu selle asutamise algusest. Lapsed iseloomustavad õpetajaid järgmiselt: väga heatahtlikud inimesed, toredad, lahked, suurepärased, targad, lõbusad, hoolivad, armastavad, siirad, alati aitavad, töökad, õiglased, abivalmid, oskavad õpetada, põnevad, lahedad, kõige paremad.

Järgnevalt õpetajate endi mõtisklused lastekeskuse tööst.

Alla Gluhhova: *Esimesel silmapilgul vaadates tundub, et lastekeskuses on täitsa tavalised lapsed, kuid kui pöörata tähelepanu nende silmadele, siis näeb, et need on ehmunud, ülitähelepanelikud, mõnedel*

aga ükskõiksed, umbusaldavad ning lapse jaoks liiga tõsised.

Igal lapsel on oma saatus ja see saatus pole kerge. Millest nad unistavad, mida mängivad, millest räägivad, millised küsimused tekitavad muret? Küsimusi on hulgaliselt, kuid kuidas saada neile vastuseid, kuidas leida tee lapse südamesse, kes on oma lühikese elu jooksul elanud üle juba nii palju valu, reetmist, tõrjutust? Kuidas teda aidata, et ta hakkaks usaldama ja ennast avama?

Palve ajal näitas Issand mulle võtmekimpu, kus olid erineva suurusega võtmed, ja võtmesüdamikku erinevate vormidega. Aga kuidas sellisest suurest võtmekimbust leida see ainuõige võti, mis teeb lahti iga lapse südameukse? Ühist võtit siin ei ole, liiga erinevad on laste hinged. Katsemeetodid siia ka ei sobi. Ainult tarkus ja armastus, mis on pika meelega, helde, ei otsi omakasu, ei ärritu, võib täita meie südamed ülikülluseg nii, et me võiksime seda jagada oma ligimestega, nende lastega ning see võib avada südameuksed.

Jeesus ütles: „Laske lapsed olla ja ärge keelake neid minu juurde tulemast, sest selliste päralt on taevariik!" (Mt 19:14). Meie – täiskasvanud: lapsevanemad, õpetajad, kasvatajad, ei peaks olema takistuseks nende laste jaoks. Me peame saama nende jaoks vaimulikeks juhtideks ja õpetajateks, ukseks puhtuse, pääste ja õigluse maailma, suunama Kristuse juurde.

Kuivõrd tähtis on, et eksisteeriks ja tekiks uusi kristlikke lastekeskusi ja lastekodusid ning neis töötaks inimesed, kes tunnevad Jumalat ja kellel on Temaga isiklikud suhted! „Kui Issand ei ehita koda, tühja vaeva näevad siis ehitajad temaga. Kui Issand ei hoia linna, siis valvab valvur ilmaaegu" (Psalm 127:1). Laste päevakeskuse nimi „Tähetorn" tähendab majakat. Majaka ülesandeks on valgustada teed, et mitte eksida. See nimi pole juhuslik. Meie, lastekeskuse töötajad, peame aitama nendel lastel, kes on eksinud kurjas ja ebaõiglases maailmas, tulla välja pilkasest pimedusest, leida turvalisus ja pääste, tulla needusest õnnistusse.

Tiina Peterson: *Miks ma seda tööd riskirühma lastega teen, küsivad minult väga sageli nii mu sõbrad kui ka lihtsalt tuttavad. Nende küsimusest kumab sageli läbi alatoon, justkui oleksin ma valinud eriala, mis on liiga raske ja vähe perspektiivikas, seotud paljude probleemidega, nagunii ei saa ju kõiki aidata jne...*

Olen teinud seda tööd riskirühma laste ja noortega 15 aastat, sest minu jaoks on loomulik ja oluline järgneda oma kutsumusele ning anda endast nii palju kui võimalik selleks, et kedagi aidata. Loomulikult ei suuda ma aidata kõiki hädasolevaid lapsi ja noori, kuid see ei tähenda, et võiksin mööda minna nendest vähestest, keda saan aidata.

Iga laps on otsekui väike ime. Kahjuks pole aga võimalused kasvada ja areneda kõigil lastel ühesugused. Nende aastate jooksul, mis ma olen riskirühma lastega töötanud, olen ma aru saanud, et tegelikult vajavad lapsed päris vähe, nad ei vaja kalleid mänguasju ja riideid, vaid eelkõige pisut tähelepanu, armastust ja mõistmist.

Nende aastate jooksul olen kokku puutunud väga paljude andekate ja suurepäraste lastega, kes pole saanud oma vanematelt tähelepanu ega suunamist, lastega, kes on jäänud nii oma murede kui ka rõõmudega üksinda. Laps, kellel ei ole täiskasvanu toetust, muutub väga kergesti haavatavaks ja tõrjutuks. Kuidas peaks üks väike inimene ise oma muredega hakkama saama? Nii kasvavadki paljud lapsed vaikselt pisaraid pühkides ja oma hirmude ja muredega võideldes, kuni ühel päeval ei karda nad enam kedagi ega midagi, nendest on saanud noored, kes omakorda ei hooli kellestki ega millestki...

Seetõttu on igal täiskasvanul tegelikult võimalus aidata kaasa väikeste imede teostumisele, märgates lapsi, kes on meie ümber ja aidates neid, kes abi vajavad...

Lõpetuseks tahaksin ära märkida, et laste seas läbiviidud küsitluse põhjal saab tõdeda, et lastele meeldib väga lastekeskuses olla. Tänu keskusele on nende õppeedukus tõusnud – koolis läheb paremini, hinded on paranenud. See aitab neil tulevikus omandada haridust ning saada tööd. Peaaegu iga nädal käivad metodisti koguduse noored lastele piiblitunde andmas. Osadel lastel on olnud võimalus võtta osa koguduse teismeliste ja noorte laagritest ning iga suvi organiseerivad vabatahtlikud Asbury Ühinenud Metodisti Kogudusest USA-st lastele suvelaagrit. See aitab lastekeskust külastavatel lastel tundma õppida piibli tõdesid ning teha oma valikuid edasises elus. Soe toit, puhtad riided, töötajate armastav suhtumine, tunnustamine ja toetamine aitab kaasa laste enesetundele ning enesehinnangule. Seda kõike enamik neist oma kodudes ei saa. Lastekeskuse moto on: „Iga laps vajab hoolt". Me loodame, et selle töö kaudu saame väljendada oma armastust ja kanda hoolt laste eest, kes seda nii väga vajavad.

Vahendas VERONIKA FJODOROVA, Lastekeskuse Tähetorn tegevjuht

Lastekeskuse suvelaager. Foto: Aleksandr Fjodorov

Tallinna metodisti koguduse vene noored jagamas Jumala sõna. Foto: Mihkel Kasepalu

Energiakeskuse külastus. Foto: Tiina Peterson

PÄEVASÕNA – KRISTLIK SÕNUM IGAKS PÄEVAKS

The Upper Room (tlk ülemine tuba) on Ühinenud Metodisti Kirikuga seotud rahvusvaheline uskkondade-vaheline teenistus, mis on pühendunud Jumalaga lähemat osadust otsivate kristlaste vaimulikule teenimisele. Lisaks igapäevaste vaimulike mõtiskluste ja muu kirjanduse väljaandmisele töötab palveteenistus, mida viivad läbi vabatahtlikud, kes võtavad vastu telefonikõnesid ja kirjalikke palvesoove.

Omaette tööharuks on kogudustele, peredele ja üksikisikutele loodud mitmesugused vaimuliku kasvu programmid.

The Upper Room on Eestis tuntud eelkõige 6 korda aastas ilmuva väljaande Päevasõna kaudu, mis sisaldab kristlikku sõnumit igaks päevaks. Organisatsioon järgib Ühinenud Metodisti Kiriku õpetuslikke aluseid, mis on kirjas kirikukorras – ajaloolist kristlikku usku Kolmainu Jumalasse, kes sai lihaks inimkonna Lunastajas Jeesuses Kristuses ja kes jätkuvalt töötab inimeludes ja ajaloos Püha Vaimu läbi.

Organisatsiooni The Upper Room keskuse asupaik on Nashville (Tennessee osariik, USA). Esimene number ilmus aastal 1939. Tänaseks on The Upper Room julgustanud juba 80 aastat kõikjal maailmas eri uskkondadesse kuuluvaid lugejaid palvetama ja oma usku jagama. Väljaannet loetakse iga päev enam kui 100 maal ja 33 keeles.

Frances Craig

Dr. Grover C. Emmons

Sel aastal täitus 25 aastat esimese eestikeelse väljaande ilmumisest, mida tunneme nimetuse all Päevasõna. See sai võimalikuks alles tänu nõukogude korra langemisele. Päevasõna esimene toimetaja aastatel 1991-2014 oli Eesti Metodisti Kiriku superintendent Olav Pärnamets. Tema tööd on jätkanud Tarmo Lilleoja. Et väljaannet võimalikult laiale lugejaskonnale kättesaadavaks teha, on muudele müügikanalitele lisandunud võimalus teha aastatellimus postiettevõtte Omniva vahendusel. Päevasõna saab tasuta lugeda ka veebipõhiselt või e-posti vahendusel. Neid variante eelistavad paljud nooremad lugejad, kellest mitmed on omal äranägemisel väljaannet rahaliselt toetanud. Suur tänu kõigile!

Oskusest mõtestada oma igapäevaseid kogemusi Pühakirja sõnumi valgel sõltub kristlase vaimulik kasv. Kuna eestikeelne Päevasõna on siiani pakkunud peamiselt tõlke vahendusel mõtisklusi mujalt maailmast, siis tahaksime julgustada kõiki lugejaid andma omapoolset panust. Kõigil, kel on südames isiklikke mõtisklusi ja palveid, on võimalus need saata kirjalikult e-posti aadressile: paevasona@metodistikirik.ee või tavapostiga: Päevasõna, Narva mnt 51, Tallinn 10152. Jagagem oma kogemusi teiste lugejatega Päevasõna vahendusel!

Seepärast julgustage üksteist ja igaüks kosutagu teist, nagu te seda teetegi! (1Ts 5:11)

Päevasõna toimetus

Juudid tähistavad hanuka püha

MARGIT PRANTSUS

Hanuka tähendab heebrea keelest tõlgituna „pühitsemist“, aga sellel pühal on mitu nime: pühitsemise püha, templiuuendamise püha, valguse püha.

Hanuka kestab igal aastal juudi kalendri järgi 25ndast kislevist kuni kolmanda tevetini; meie kalendri järgi jääb see novembri lõppu või detsembrisse. 2016. aastal algab Hanuka 24. detsembri õhtul ja lõpeb 2017. aasta 1. jaanuari õhtul.

Hanukat tähistavad juudid meenutuseks Jeruusalemma teise templi puhastamisest ja taaspühitsemisest, mis toimus meie kalendri järgi aastal 165 eKr. Seetõttu on Hanuka ainus vanadest juudi pühadest, mida Vanas Testamendis mainitud ei ole, kuna Vanasse Testamenti said viimaste sündmustena kirja need, mis juhtusid umbes 400 aastat eKr.

Uues Testamendis on Hanuka püha mainitud templi uuendamise püha nime all. Lihtne Piibli salm Johannese 10:22 teatab: „Siis tulid templi uuendamise pühade Jeruusalemmas. Oli talv“. Järgmine salm annab meile teada, et Jeesus viibis samuti selle püha ajal Jeruusalemmas ja kõndis ringi pühakojas, Saalomoni sammaskäigus. Kas ta oli tulnud pühakotta just selle püha puhuks või muul põhjusel, võime vaid oletada.

Hanuka püha eelloost on aga üpriski põhjalikult kirjutatud piibli kaanonisse lisamata jäänud apokrüüfides ning tegelikult on seal sellest pühast ja asjaga seotud juudi vabadusvõitlejatest Makkabitest kirjutatud üpris põhjalikult. Kui Hanuka eellugu vaadata, siis 4. sajandil eKr vallutas Aleksander Suur tohutuid territooriume terves muistses Lähis-Idas – kaasa arvatud Pühal Maal. Tänu sellele levis hellenistlik kultuur kõigile neile aladele, nagu levis ka kreeka poliitiline mõju. Pärast Aleksander Suure surma jäid vallutatud maa-alasid valitsema mitmed valitsejad. Iisraeli territoorium jäi Süüria valitseja Antiohhos IV Epifanese alla, kes oli suur helleniseerija ning nõudis, et ka tema valitsuse all olevatel territooriumidel sunnitaks inimesi kreeka kombeid järgima. Olles teel Egiptusesse, tuli tal kokkupuude juutidega, kes arvulises mõttes kuidagi tema armeele vastu seista ei oleks suutnud.

2. sajandil eKr oli kreeka kultuuri õitseaeg. Tasapisi hakkasid osad juudid seda kultuuri ka omaks võtma, kuid oma monoteistlikust usust nad ei loobunud. Kui võimule tuli Süüria Seleukiidide kuningas Antiohhos IV Epifanes, otsustas ta sundida juute oma usust loobuma. See oleks aga tähendanud juudi rahva hävingut. 167 eKr vallutas Antiohhos pettuse läbi Jeruusalemma, tappis tuhandeid, hävitas linnamüürid ning ehitas templimäe lähedusse uue Akra nimelise linnuse. Juutide maksukoorem muudeti kahekordseks. Seejärel keelustas Antiohhos templis igasuguse ohverdamise ja usutalituste läbiviimise. Kõikjal seati üles ebajumalate kujud ning sunniti juute neid kummardama. Surmanuhtluse ähvardusel keelati neil Pühakirja lugemine,

hingamispäevade ja pühade pidamine, toitumise koššer-reeglitest kinni pidamine ning samuti ümberlõikamine. Need, kes keelust üle astusid, kas põletati elusalt või said nad maitsta kreeklaste toodud toorest uudsust – ristilöömist.

Jeruusalemma tempel rüvetati kõige hirmsamal moel – sealsel altaril ohverdati sigu. Tempel pühitseti riigijumala Olympose Zeusi pühamuks ning täitus mäsu ja prostituutidega amelevate paganate lõbutsemisorgiatest. Templimäel pidasid kreekapäraseid sportlikke maadlusvõistlusi alasti noormehed. Pühakirja rullid rebiti ribadeks ja põletati avalikult; igaüks, kelle juurest veel toorarulle leiti, surmati. Peaaegu jumalastaatusesse tõusnud kuningas Antiohhos tähistas oma võitu. Samal ajal aga viisid Juudamaal käsutäitjad ja väejuhid ellu tema tagakiusamiskavasid.

Ühes Moodeini-nimelises mägikülas, mille asupaik on tänase Tel-

Avivi ja Jeruusalemma vahepeal, elas vana juudi preester nimega Mattatias (Matitjahu), keda on ka Mattiasena kutsutud. Vanadest kirjutistest selgub, et see Mattatias oli Hasmoni poja Siimeoni poja Johannese poeg – selline esiisade nimekiri on üles loetletud Juudi muinsuste nimelises teoses ning esimesena mainitud esiisa järgi saigi see perekond endale nime „Hasmonite sugu“.

Kui ümberusustamine nende külla jõudis, keeldus Mattatias korraldustele allumast. Ta oli veendunud, et tuleb kummardada üksnes Iisraeli Jumalat. Koos oma suguvõsaga osutus ta nendeks, kes korraldasid ülestõusu võõra kultuuri vastu ja juudi rahva ikestamise vastu. Toetatuna oma viiest vaprast pojast, oli Mattatias valmis äärmuseni minema.

Esimeses Makkabite raamatus on kirjas, et Mattatias ütles: *„Milleks me peaksime veel elama? Sest Jeruusalemma templi kohal laius nn. hävituse koletis ja igasse linna ja külla oli püstitatud paganlik Zeusi kuju. Mattias ütles: „Isegi kui kõik rahvad kuninga valitsuse all oleval alal teda kuulda võtavad, nõnda, et igaüks loobub oma vanemate jumalateenistusest ja alistub kuninga käskudele, siis mina ja minu pojad ja minu vennad tahame käia oma vanemate lepingu kohaselt.““*

Nõnda ta ütles, teades ometi, et need, kes ei olnud valmis kuninga käsule vastavat ohvrit tooma, võeti kinni, piitsutati kogu rahva ees läbi ja tapeti seejärel.

Kui kuninga kontrollkomisjon Mattatiase kodukülla Moodeini jõudis, et seal kontrollida kuninglike eeskirjade täitmist, tappis Mattatias vihahoos ühe ärataganenud juudi, kes oli valmis ebajumalakuju kummardama ning ka kuninga komissari. Samuti kiskus ta maha ebajumala altari. Seejärel põgenes Mattatias koos poegadega kõrbe ja kutsus üles kõiki, kes oma isade seadustele truuks tahtsid jääda, endale järgnema. Paganlikule ülemvõimule otsustati vastu astuda. Ehkki võitlus oli äärmiselt ebavõrdne, kestis see siiski 24 aastat ning juudi väesalk kasvas pidevalt. Mattatiase ja tema poegadega ühinesid äärmiselt julged ja jumalakartlikud juudid, keda tundi nimega hasidim ehk õiglased, kes alguses olid nii punktipealt Jumala seadust jälgivad, et pidasid ka kesk lahingumöllu kinni hingamispäevast – see tähendab, et neil päevadel nad ei võidelnud. Loomulikult said nad seetõttu ka palju kaotust kanda, sest kreeklased püüdsidki seada kõik lahingud just juutide hingamispäevadele. Hiljem juudid möönsid, et oma elu kaitsmiseks võib võidelda ka sabatil, kuna tegu oli enesekaitsega.

Vana Mattatias suri varsti. Pärast tema surma aastal 166 eKr jätkasid vabadusvõitlust tema pojad. Nende hulgast paistis eriliselt silma vanuselt kolmas poeg Juudas, kes sai lisanimeks Makkabeus ehk Makkabi. Selle sõna tähendus ei ole päris selge, aga seda seostatakse sõnaga „makkaba“, mis tähendab haamrit. Hiljem kandus see nimi üle kogu perekonnale ning sellest sai koguni austav tiitel igale juudile, kes oma rahva usulise ja poliitilise vabaduse eest võitles.

Pärast isa surma võttis Mattatiase poeg Juudas Makkabi juudi võitlejate juhtimise üle. Tema tegevus Jeruusalemma ümbruse mägismaal kujunes vägagi edukaks, sest ta moodustas vagade ja lindpriide meeste jõugust tugeva vastupanuväe. Tema juhtimise all andis see üksus mitmeid hävitavaid lööke palju paremini varustatud ja suures arvulises ülekaalus olevatele vaenuvägedele. Täpselt ei ole teada, kui suur makkabilaste armee oli. Kõige optimistlikumate hinnangute kohaselt võis see küündida maksimaalselt 12 000 meheni. Aga ikkagi oli see suhteliselt väike, võrreldes vaenuvägedega, kus oli umbes 40 000 sõdalast. Ning isegi numbrite võrdlemisest ei piisa. Kreeka sõdurid olid ju professionaalsed võitlejad, neil oli vastav varustus, väljaõpe ja samuti oli neil terve kari sõjaelevante, mis oli sama, mis meie ajal tankid. Juudid olid aga vähemuses, kehva väljaõppega ja puuduliku sõjavarustusega ning loomulikult ei olnud neil ka elevante. Ometigi – see, mis neil oli puudu füüsilises, selle tegid nad tasa vaimus, nagu näitab sõja lõpptulemus.

Esialgu ei võtnud eemalviibiv kuningas Antiohhos juutide ülestõusu tõsiselt, sest ta oli hoopis teel itta Iraaki ja Pärsiat vallutama ning käskis oma asendajal Lüüsiasel mässajad laiaks litsuda. Ent Juudas Makkabi saavutas ka Lüüsiase üle võidu. Siis sai Pärsias sõjakäigul olev Antiohhos aru, et Juudase võidud tõepoolest ähvardavad tema impeeriumi ning oli sunnitud oma terrorirežiimile lõpu tegema. Ta saatis Sanhedrini (Suurkohtu) kreekameelsetele liikmetele kirja ja lubas, et juudid võivad kasutada oma usukohaseid toite ning järgida oma seadusi.

Mis veel Antiohhost puudutab, siis varsti pärast seda kukkus ta epilepsiahoo käigus sõjavankrist surnuks. Ta oli valitsenud aastatel 175-164 eKr ning on jäänud juudi ajalukku suure lurjusena.

Fotod: erakogu

Otsustav lahing toimus Beet-Hooroni asula lähedal Jeruusalemmast loodes. Juudid võitsid ja tee Jeruusalemma oli vaba. Õigupoolest käis Makkabite vallutuste kuulsus nende ees – vaenlased kartsid juute juba enne nendega kohtumist ning see aitas juutidel püha linna võõrvõimust kergemini vabastada.

Kui Juudas Makkabi 165 eKr Jeruusalemma oli vallutanud, asusid juudid kohe Jeruusalemma templit puhastama kõikidest ebajumalakujudest. Zeusi kuju lõhuti maha, paganlikud kultuseriistad purustati. Tempel seati nii korda, et oleks võimalik jumalateenistusi pidada. Mõni aeg varem toimuma pidanud sügisene 8-päevane lehtmajadepühagi oli jäänud pidamata, kuna vaenlased olid templit enda käes hoidnud ning seetõttu ei saanud juudid oma suure usupüha ajal templisse tulla. Nüüd oligi kavas 8-päevase püha hilinenud tähistamine ja pidustused.

Kuna tempel oli vahepeal rüvetatud, tuli see enne uuesti korda seada ja pühitseda. Selleks oli muuhulgas tarvis, et küünlajalal põleks tuli. Leiti aga vaid üks kannuke pühitsetud õlinatukesega, millest oleks jätkunud põlemiseks vaid üheks päevaks. Suur asi seegi, on ime, et see säilinud oli. Uue õli valmistamiseks ja pühitsemiseks ette nähtud korra järgi oleks kulunud kaheksa päeva aega. Juudid aga ei saanud enam oodata, sest rahvas oli kogunenud templiõue, et pühitsemisest osa võtta. Seega süüdati usus see vähene õli, millest oleks pidanud loomulikku olukorda arvestades jätkuma vaid üheks päevaks. Aga sündis ime – õli põles täpselt kaheksa päeva, ehk traditsioonilisel viisil uue õli valmimiseni ja pühitsemiseni. Seda sündmust tähistataksegi tänaseni suurejooneliselt Hanuka püha nime all.

Iga aasta kislevikuu lõpus peetakse seda templipühitsemise ehk templiuuendamise püha. Josephus Flavius mainib seda kui tulede püha. Rabid aga andsid pühale nimeks Hanuka ehk pühitsemine ning selline nimi on jäänud tänase päevani. Isegi kuigi templit praegu ei ole, tähistatakse templiuuendamise püha ehk Hanukat tänase päevani kaheksa küünla süütamisega 9harulisel küünlajalal ehk hanukial. Seal on 8 küünalt iga päeva mälestuseks, mil õliime kestis ja üks küünal nimega „teener“, mille abil igal päeval küünlad süüdatakse.

Makkabite lugu läheb pärast templi taaspühitsemist edasi. Võitnud kätte õiguse oma usukommetest kinni pidada, alustasid nad võitlust ka poliitilise vabaduse eest juutidele, mis usuvabadust kaitseks. Selle tulemusena loodi iseseisev juudi riik, mida valitsesid pooleist sajandit makkabite järeltulijad, Hasmonite dünastia.

Ei saa üle rõhutada, kui suureks kangelase sümboliks on olnud Makkabid juutide jaoks läbi aegade. Nii juudid kui ka muude rahvaste kunstnikud on neist inspiratsiooni saanud. Maalikunstnik Rubens on maalinud Juudas Makkabit ning helilooja Händel on temale pühendanud ühe oma oratooriumi. Kaasaja Iisraelis on aga Makkabite nimega nimetatud paljud juudi rahvusliku spordiala ehk jalgpalli meeskonnad. Juudisoost sportlaste olümpiaad kannab nime Makkabiaad ning Iisraeli suurim staadion Tel Avivi eeslinnas Ramat Ganis kannab samuti austusavaldusena Makkabite nime. ■

Küünlajajalad

Hanukapühade peatset saabumist võib Iisraeli tänavatel hakata tajuma juba paar päeva pärast lehtmajadepüha lõppemist.

Usinamad inimesed koristavad oma lehtmajakesed kohe ära. Veidi laisematel võib see aga õuenurgas seista ja koltuda lausa mitmeid nädalaid ja kuidki. Umbes nii nagu meil võib märgata vahel harva, isegi veebruari lõpus, mõnda okastest ilma jäänud kuuserootsikut kusagil prügikonteineri kõrval. Laisemad pered ei ole jõudnud varem koristamisega tegeleda.

Iisraelis hakkavad õige pea pärast lehtmajadepüha esimesed ettevalmistused Hanukaks. See väljendub näiteks selles, et müügile ilmuvad esimesed traditsioonilised Hanuka sõõrikud ehk sufganiiad. Ei ole midagi imestada, läänemaailmaski algab jõuluralli ikka juba vähemalt kuu aega varem.

Kui Hanuka päriselt kätte jõuab, novembrikuu viimastel päevadel või detsembris, on ka lastel Iisraelis koolist nädalane vaheaeg. Hanuka nädalal toimub hulgaliselt erinevaid lasteüritusi – muusikale, teatrietendusi, meisterdamistöökodasid jne. Igal õhtul toimub kusagil mõni Hanuka-pidu. Lasteaedades lauldakse Hanuka laule ning esinetakse lapsevanematele varem selgeksõpitud programmiga.

KÜÜNLAD

Rabid rõhutavad, et Hanukal ehk templipühitsemise pühal ei meenutata juutide sõjalist edu, mis Makkabite võitlusi kord saatis, kuna juudiusk ei luba pühitseda lahingu võitu, kus langesid inimesed. Hanukal meenutatakse pigem juudi rahva pääsemist võõrvõimu ja võõrusu alt ning templis asetleidnud õli-imet. Selle mälestuseks süüdatakse igal aastal tuled 9-harulisel küünlajalal. Esimesel õhtul süüdatakse üks küünal ja iga päev lisatakse tuli järgmisele küünlale. Niimoodi tehakse kõigi kaheksa küünlaga, mis sümboliseerivad kaheksat päeva, mil muistses templis kestis õli-ime ja lamp ei kustunud. Üheksas küünal on teistest erinev ning seda kasutatakse teiste küünalde läitmiseks. Nii meenutavad kaheksa küünalt pluss nende süütamiseks mõeldud üheksas 8 päeva kestnud õli-imet muistses templis.

Küünalde süütamise traditsioon kislevikuus Hanuka püha ajal ei alanud aga kohe siis, kui õliime templis sündis, ega ka pärast templi taaspühitsemist. Isegi kogu Hanuka sündmuste käiku ei kirjutatud juudi allikatesse üles otsekohe, vaid paarsada aastat hiljem. Alles pärast seda, kui tempel meie ajaarvamise esimesel sajandil hävitati, leidsid juudid, et see ime, mis kord templis aset leidis, väärib igaaastast meenutamist ning alles siis hakati tähistama Hanuka püha.

Tänapäeval võib Hanuka ajal nii Iisraelis kui mujal maades neis linnaosades, kus elab religioosseid juute, näha suuri Hanuka küünlajalgu. Kui eelkõige süüdatakse igas kodus oma 9haruline hanukia, siis üldiselt on ka igas linnaosas oma suur tänava-hanukia, mis selle püha ajaks püsti pannakse ja kus igal päeval uus küünal juurde süüdatakse. Iisraeli poliitikud ja muud avaliku elu tegelased reisivad ringi mööda Iisraeli, olles igal õhtul aukülalisteks erinevates kohtades ning süüdates seal järgmist pühadeküünalt.

HANUKIA ja MENORA

9harulist Hanuka küünlajalga ei tohiks segi ajada muistse templi 7harulise küünlajalaga ehk menoraga. Kui menora võeti kasutusele juba iisraellaste kõrbeteekonnal, siis hanukia pärineb palju hilisemast ajast. Menora alguslugu aga viib meid tagasi 2. Moosese raamatu sündmuste juurde, kus iisraellastel oli kõrbereekonnal kaasaskantav pühamu. Pühamu tarvis valmistati Jumala korraldusel küünlajalg ja selle valmistajaks oli juudi meistrimees Betsalel. Menora tehti ühest kamakast puhtast kullast, sellel oli keskmine haru ning kuus kõrvalharu – kokku seitsmeharuline. Täpsed juhised menora jaoks on antud 2. Moosese 25:31-37. Menora oli määratud sümboliseerima elupuud, mis seisis Eedeni aias. Elupuul olla olnud 7 oksa, sümboliseerimaks seitset loomispäeva.

Kui hiljem valmis juutide esimene tempel, asetati menora sinna. Kunagi ei tohtinud lasta selle tulel kustuda. See põles ühe oliividest tehtud erilise õliga, mille valmimist jälgisid preestrid. Kui õli valmis tehti, sulgesid preestrid õlianuma oma pitseriga – neid anumaid ja neis olevat õli hoiti üksnes templi menora jaoks.

Kui paabellased templit vallutama tulid, peitsid leviitpreestrid menora ära. Teise templi menora õnnestus roomlastel aga enda kätte võtta ja selle edasist täpset asukohta ei teata siiani. Osad arvavad, et see võib olla Roomas.

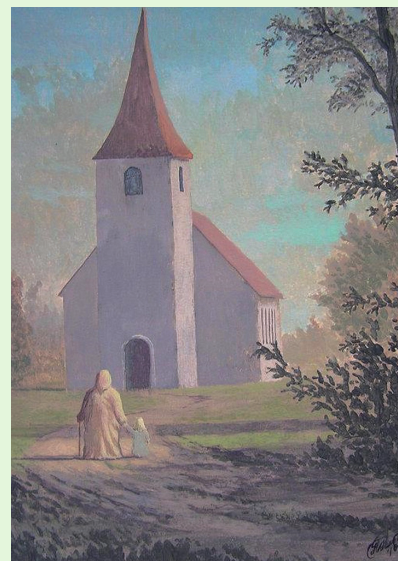
Tänapäeval on ka juudi sünagoogides menora meenutus – jumalateenistuse saali eesotsas seisab „Ner Tamid“ ehk „igavene valgus“ – küünlajalg. Aga tavaliselt ei ole see küünlajalg 7haruline, nagu templi menora, sest peetakse sobimatuks täpselt templis olnud

küünlajala koopiat kasutada. Õige ehk 7haruline võib olla küünlajalg vaid päris templis. Nii arvavad paljud religioossed juudid. Seepärast leidub sünagoogides väga erineva harude arvuga küünlajalgu. Kuigi võimalik, et mõnel pool juudi kogukondades, kus ei peeta valeks liigset sarnasust templiga, võib ka olla 7haruline küünlajalg.

Kodused Hanuka küünlajalad asetatakse juudi kodudes aknalaudadele – umbes nagu kristlikes maades jõuluküünlad. Mõned juudid aga asetavad hanukia hoopis õue, klaasist kaitse taha välisukse kõrvale. Ka Jeruusalemmas on see tava enam levinud kui hanukia tuppa asetamine. Välja asetamise põhjuseks öeldakse, et kõik võiksid näha – Jumal teeb imesid ja loob kõik uueks. Ning rabid rõhutavad, et hanukia ülesandeks ei ole mitte eelkõige kodu seestpoolt valgustada, vaid eesmärgiks on lasta sel valgusel paista maailma – et ka kõik väljaspool olijad sellest osa saaksid.

Iisraelis on Hanuka eel levinud tore tava. Jooksjad toovad Hanuka eelõhtul Jeruusalemmast umbes 25-30 kilomeetri kaugusel asuvast Moodeini linnast tõrvikuga joostes elava tule Jeruusalemma. See viiakse Templimäe ees asuvale Nutumüüri väljakule, kuhu Hanuka pühadeks pannakse üles üks hiiglaslik küünlajalg. Ning Moodeinist tuld toonud tõrviku abil süüdatakse esimene pühadeküünal. Ei ole raske mõista, miks tuli just Moodeinist tuuakse – just sealt sai 22 sajandit tagasi alguse Makkabite võitlus, mis tipnes Hanuka imega muistses templis. ■

Joonistus: Vanaema, Hando Henno

Vanaema

Ei elu suuda keegi rahas mõõta
või lugeda, mis maksab hinge hind.
Kui ustav palvetaja vapralt hoiab mõõka,
mis Jumalalt, siis puudutab see mind.

Mu kallis vanaema ustav olnud palves,
neid teele saatnud siirast südamest –
nii palju aastaid olnud usin sõdur valves
ja mindki sütitanud taevasädemest.

See palvesäde on mind elus kandnud
kui päiksekiir, mis taevast näitab teed
ja eksimustes lootust, armu andnud
ning ellu toonud õnnistuse veed.

Veel kõrges eas ta jätkab palvevõitlust,
et võimalikult paljud leiaks tõe.
Nii palju pisaraid ja rasket kurjasõitlust
on hinges eksinuile toonud elujõe.

Enn, Aili, Kalev, Tiit ja noorim – Tannar –
kõik lapsed tal said tundma taeva valgust.
Ei suuda keegi seda sõnadesse panna
kui suure palvetööga kord ta tegi algust.

Ka mitmeid raamatuid on emakeelde ringi
ta tõlkinud, et levida võiks usk,
et hiljemgi võiks palju eksind hingi
leida nendest lootust, armastust.

Kui palju lapselapsi otsekui käekõrval
on usu juurde toonud tema elu;
kuis manitses meid kõiki häälel õrnal,
et särama lööks puhta hinge ilu.

Lapselaps Hando Henno, 2016

Aino Henno 95

25. novembril tähistas kauaaegne Tallinna metodisti koguduse liige Aino Henno 95. sünnipäeva.

Foto: erakogust

Aino Henno.

Aino Henno on kirjutanud tuhatkond luuletust. Avaldatud on valikkogu „Hõbepasun", teine kogu ootab avaldamisjärge.

Väga viljakas on juubilar olnud tõlkijana: ta on eestindanud umbes 40 vaimulikku raamatut inglise ja saksa keelest. Tähelepanuväärne on, et need raamatud jõudsid eesti keelde sügaval nõukogude ajal, mil lääne kristlik kirjandus oli praktiliselt kättesaamatu. Tõlked levisid enamasti masinkirjas. Siinkirjutajagi on mitmeid neist kirjutusmasinal trükkinud ja paljusid lugenud. Need tõlked olid kui sõõm värsket õhku stagnaaegses vaimupimeduses ja usulise kirjanduse leviku piiramises. Nende hulgas olid C. S. Lewise „Mõtteid kannatusest" ja „Lihtsalt kristlus", Rick Joyneri „Lõikus", Erich Saueri „Maailma lunastuse koit" ja „Ristilöödu võit", Derek Prince'i „Õnnistus või needus – vali ise!".

Lisaks raamatutele tõlkis Aino Henno ka lääne kristlikku ajakirjandust, näiteks ajakirja „Abundant Life". Nii raamatuid kui ajakirju tuli üle piiri tuua salaja, see oli omamoodi kristlik dissidentlus. Mõnikord toodi ajakiri Aino kätte õhtul paariks-kolmeks tunniks, sest järgmine huviline ootas. Siis tuli kibekiiresti loetud tundide jooksul huvitavamad asjad tõlkida, sageli magamisaja arvelt. Tütar Aili mäletab, et õhtuti, kui lapsed magasid, oli ema ikka laualambi valgel kirjutamas.

Ent andkem sõna juubilarile endale. Järgnevalt mõned küsimused ja vastused.

Mis on sinu elu kõige rohkem mõjutanud?
Minu elus on kõige aluseks see, et Jumal tõi mind 1950. aastal välja surmasuust. Olin 29aastasena suremas lahtisesse kopsutuberkuloosi. Kopsus oli kavern, arstid olid üsna lootusetud. Sündis kolmas laps Kalev. Palusin Jumalat, et Ta kingiks mulle veel kolm aastat, et lapsed võiksid suuremaks saada. Seejuures tõotasin, et pühendan selle kingitud elu täiesti jumalariigile. Jumal vastaski mu palvele, aga ta andis mitte 3, vaid 66 aastat. Jumal ei pannud mind jutlustama ega laulma, vaid andis kirjutamise.

Kas see kirjutamine tähendas veel midagi peale luuletamise ja tõlkimise?
Jah. Jumal andis mulle ka ülesande talletada elulugusid ja tunnistusi. Elulugude aluseks on päevikud, märkmed, intervjuud. Elulugudest olulisim on mu vend Valduri oma, mis ilmus raamatuna pealkirja all „Võidu hind". Olen ka enda ja lähedaste elust püüdnud kirja panna kõik, kus näen Jumala kätt.

Oled oma vanust ja füüsilist nõrkust arvestades vaimses mõttes väga erk. Kas saad veel midagi jumalariigis teha?
Jah, saan veel palvetada mitmeid tunde päevas. Suure pingutusega suudan kirjutada lehekülje päevas, enamasti sõnumeid järeltulijatele.

AVO ROSENVALD,
Aino Henno vennapoeg

Foto: perekond Rosenvaldi kogu

Aino kahe noorema venna Helmuti (keskel) ja Valduriga.

***

Iga kord, kui ma selle kalli inimese koju lähen, oleks nagu taevas seal kodus! Nii lihtne ja siiras ja kallis on vanaema Aino ja ta kodu. Imeline on leida vanaema põlvili oma lihtsa voodi ees, Jumala trooni ees! See ongi see, millest Timo Lige oma laulus räägib: "Ärkamine me maal". Imetore on leida vanaema ühtelugu kirjutuslaua äärest, ümber kirjutamas tekste, mille sisu toob au Jumalale ja kinnitust-rõõmu-õpetust ellu. Imeline on leida vanaema pliidi ees askeldamas, et keeta maitsvat kalasuppi oma küllatulnud lastelastele või õpetamas vanaaegse retsepti järgi hiiglahea mannapudru tegu. Imeline on leida vanaema laupäeviti lihtsate, truude palvekaaslaste keskel istumas hubases osaduses. Imeline on leida ennast selle kalli Jumala lapse tarku, peenetundelisi, vanaaegse viisakusega ehitud õpetussõnu ja tarku tähendusi kuulamas.
Nii suur igatsus, lausa palve tekib, et meie kõigi kristlaste elu ja kodu säraksid välja Jeesust. Vanaema elu on näide ja eeskuju, mida saab järgida!
Issand kuulgu ikka kalli vanaema Aino palveid!

RUTH HENNO

Maret Puu – suure südamega naine

Maret Puu on Tallinna koguduse kauaaegseim liige, 1. juunil sai täis 70 aastat sellest, mil ta ühines metodisti kogudusega Sitsi tänava Petlemma palvelas.

Tunnen Maretit ajast, kui elasime Sitsi piirkonnas 1950. aastatel. Maret koos abikaasa Pauliga käis läbi minu isa (pastor) Albert Sergoga. Et Maret oli muusikahuviline, siis mu isa õpetas talle mandoliinimängu. Algul näis see raskena, aga mõne aja möödudes oli pillimäng selge.

Mandoliinimänguga teenis Maret Jumalat kaua aastaid mitmes kirikukooris.

Kuna Maret on väga osavõtlik, heasüdamlik ja lahke, siis võttis ta kasvatada orvuks jäänud tütarlapse Sirje, kellele ta oli toeks kooliajal ja igapäevaelus. Et Paul oli kingsepp, siis valmistas ta neiule ilusad, pikad nahast säärsaapad. Koolitüdrukud, ka mina, tundsime suurt kadedust nii kenade jalanõude pärast, mis olid sel ajal tavatult suur defitsiit.

Armsa Mareti aval süda ja alati rõõmus meel meie hilisematel kohtumistel jäävad alati minu kalliteks mälestusteks.

MILVI ALLIKSAAR
vabatahtlik abiline Tallinna koguduses

***

Paljud nähtavasti ei tea, et õde Mareti elu ja tegevus oli alates 1950. aastate keskelt väga tihedalt seotud EMK Tallinna koguduse venekeelse töö algusega. Ta oli üks entusiastidest, kes paastu ja palvetega otsisid seal Jumala juhtimist. Veebruaris 1957 alustati venekeelsete jumalateenistustega. Õige varsti unistati ka oma laulukoorist. Esialgu laulsid eestlased, venelased ja ukrainlased ühiselt koos segakooris kõrvuti vend Paul Korneli juhatusel. Mõne aja pärast toodi Jumalale au juba ka organiseeritud keelpilliorkestriga. Sellega käidi teenimas teisi kogudusi – lauldi, tunnistati, jutlustati –, kus-

Foto: Veronika Fjodorova kogu

Maret Puu orkestris.

juures kõik tõlgiti eesti keelde ja vastupidi. Sel perioodil elasid eestlased ja venelased erilises südamlikus, vennalikus armastuses. Õde Maret oli kõigis neis ettevõtmistes aktiivne ja särav osavõtja-kaasalööja oma lauluhäälе, mandoliini- ja kandlemänguga. Olen kuulnud, et Maret võtab nüüdki veel osa Oleviste koguduse eakate koorist.

EINI TŠERENKOVA,
Tallinna vene kogudus

***

Õde Maretit iseloomustab see, et kui ta midagi teeb, siis ikka kogu hingest ja õhinal.

Aastaid oli ta juba hommikuti kell 7 kirikus palvusel, ehkki tal oli kõige kaugemalt tulla.

Teda võib nimetada andunud orelisõbraks. Kui algasid heategevusmüügid raha kogumiseks orelifondi, tõi Maret selleks eesmärgiks rohkesti hinnalisi asju. Ka rahaliste annetustega oli ta väga helde. Samuti orelikohvikute heaks ruttas Maret küpsetistega oma osa andma. Et meil on nüüd nii ilus ja hea orel juba viis aastat, on suurel määral ka armsa õe Mareti teene. Tema nimel helisevad meie pillide pillis mitmed viled.

Elava eeskujuna mäletan Mareti töökust ja abivalmidust. Omal ajal, kui nad abikaasa Pauliga kodumaja ehitasid, töötas tubli õde kolmel töökohal. Oma rõõmsameelsusega suutis ta mõnegi inimese neil rasketel aegadel naeratama panna. Kui koguduse üks eakas õde jäi haigeks, võttis Maret ta oma koju põetada. Palju aastaid käis Maret iganädalaselt Iru hooldekodus sealseid hoolealuseid pesemisel aitamas.

Õde Maret on tänini elujõuline ja toimekas. Ikka näeme teda kiriku esimestes pinkides jumalateenistusele kaasa elamas. Soovime õnnistusrikkaid päevi tema väärika ea päevadesse!

URVE AULIS, Tallinna kogudus,
Hugo Lepnurme nimelise orelifondi ellukutsuja

Muustki huvitavast õe Mareti noorusradadelt saab lugeda Mareti enda kirjutisest ajakirjast Koduteel nr. 4/2006 (ka interneti vahendusel), samuti venekeelsest voldikust – Tallinna metodisti koguduse vene osaduskonna ajaloost.

Fotod: Johanna-Maarja Serva

Mida õppisime Piiblist läbi kolme laagri?

Metodisti kiriku aastateema „Suhete arendamise aasta Jumala ja oma ligimesega" mis põhineb kirjakohal: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega! See ongi suurim ja esimene käsk. Teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast!" (Mt 22:37-39), oli läbiv teema ka tänavuses kolmes noortelaagris.

Kevadlaagris „mina ja Tema" saime teada, kes on Jumal, keskendudes kirjakoha esimesele poolele: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega! Me ei saa mõista neid piiblisalme, kui me ei mõista, kes Jumal on. Jumal on lõpmatu igal viisil. Jumal on vägi, mis ei lõpe iialgi. Jumal on kolmainus – Isa, Poeg ja Püha Vaim ning ainult üks Jumal. Meie suhet Jumalaga võrreldi usuaiaga, mille eest me peame hoolitsema. Milline näeb välja meie usuaed? Millised taimed seal kasvavad? Kui tihti me selle eest hoolitseme? Sealjuures igaühe usuaed on eriline ning ainulaadne, mille eest saad hoolitseda vaid sina ise. Kui me aga oma usuaia eest ei hoolitse, siis kasvavad sinna umbrohud.

Niisamuti võivad ette tulla takistused meie suhtes Jumalaga. Võrdpildina toodi need kui müürid, mis võivad olla minu ning Jumala vahel, nagu näiteks sõnakuulmatus, üles tunnistamata patt, andestamatus, pettumus. Oluline on, et me tunnistame oma patud ja kahetseme. (Loe 1Jh 1:8-9.) Minu ja Jumala vaheliste müüride lõhkumiseks on oluline tunda Jumala sõna. Matteuse 22:29 ütleb, et „te eksite, kuna ei tunne pühi kirju ega Jumala väge." Kui sa ei tea, mis on see müürikivi minu ja Jumala vahel, siis pöördu Jumala poole, et seda teada saada. Jumal kutsub meid Teda mitte üksnes teadma, vaid tundma ning üks viis selleks on lugeda Jumala sõna. Piiblit lugedes on oluline vaadata tervikpilti ning samuti paluda Jumala juhtimist.

Jumala sõna tundmise üheks takistuseks on, et me oleme minakesksed. Jumala jaoks on oluline, kus on meie süda. Oluline on läheneda Jumala sõnale alandlikkusega, palves, ning lugedes küsida, mida see kirjakoht räägib tema kohta. Jumala sõna lugemisel ei ole oluline, kui haritud sa oled, vaid tõeline piiblimõistmine tuleb Püha Vaimu kaudu. Heebrealastele 4:12 ütleb, et „Jumala sõna on elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõõk ning tungib läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja."

Meile räägiti vaimuliku sõjavarustuse tähtsusest. Jumala sõna ütleb, et meie niuded oleks vöötatud tõega, seljas olgu õiguse soomusrüü, jalgades valmidus minna kuulutama rõõmusõnumit rahust, käes usukilp, millega kustutada kurja põlevad nooled ning päästekiiver ja vaimumõõk – milleks on Jumala sõna! Loe ning palveta Efeslastele 6:10-17 kirjakohta enda üle. Heebrealastele 12:1-2 kutsub meid üles, panema maha kõik koorem ning patt ning jooksma püsivusega meile määratud võidujooksu. Seejuures vaadakem üles Jeesusele, kes on usu alustala ning täidesaatja, kes häbist hoolimata kannatas ristil ning kes nüüd istub Jumala trooni paremal käel. Kas me oleme valmis minema võiduka lõpuni koos Jeesusega?

Suvises piiblilaagris õppisime tundma piiblist, kes me oleme. Psalm 139 ütleb meile, et me oleme loodud kardetavalt imeliseks. Me oleme Jumala looming. Kui meid loodi, olime täiuslikus suhtes Jumalaga, kuid sõnakuulmatus purustas meie vastastikuse suhte. Jumal lubab, et ta taastab selle suhte inimese ja tema vahel. (Loe 1Ms 3:15.) Jumal saadab maailma oma Poja, et meid päästa ning kõigile, kes Jeesuse vastu võtavad, annab ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse (Jh 1:12). Roomlastele 3:23-24 toob välja, et „me kõik oleme pattu teinud ning oleme ilma jäänud Jumala kirkusest ning mõistetakse õigeks tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Jeesuses Kristuses". Me

Fotod: Mart Hendrik Järvekülg

võrdlesime kahte Iisraeli kuningat Taavetit ja Sauli. Kuidas on minu suhtumine pattu? Kas oluline on pigem osadus Jumalaga või teiste inimeste arvamus? 1. Saamueli 16:7 ütleb, et „Inimene näeb, mis on silma ees, aga Issand näeb, mis on südames."

Üks teema oli: meie kutsumusest Jumalas. 1. Korintlastele 12:7 räägib, et meile igaühele antakse Vaimu avaldus ühiseks kasuks. Siinjuures toodi välja, et me ei tohiks ennast üksteisega võrrelda. Jumal on seadnud meid vastavalt meie andidele. „Aga kõike seda teeb üks ja sama Vaim, jagades igaühele eriosa, nõnda nagu tema tahab" (1Kr 12:11). See, et sa oled erinev, on algusest peale Jumala plaan sinu jaoks. Võrdpildina toodi värvipott – igaüks meist on üks värv ning kui me üritame olla keegi teine, segades kõik värvid omavahel, siis tulemuseks on inetu, ebamäärane värvus. Ole see, kelleks Jumal sind on loonud.

Matteuse 7:7 ütleb, et paluge, ja teile antakse, otsige ja te leiate, koputage ja teile avatakse. Palveta ja küsi Jumala käest, kes oled sina! Otsi Jumala palet ja sa leiad tema! Koputa ja küsi oma kaaskristlaste käest, milliseid andeid nemad sinus näevad. Jumal on meid loonud nii, et meil on suhe temaga. Johannese ilmutuse 3:20 ütleb kogudusele, et „Ennäe, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning söön õhtust temaga ja tema minuga". Jumal koputab meie uksele – kas me oleme valmis teda kuulama? Igapäeva-müras on meil raske Jumalat kuulata. Jää vaikseks ning pane tähele koputust! Summuta oma igapäevased mõtted, palu need Kristuse sõnakuulelikkuse alla. Loe ja palveta enda üle 2. Korintlastele 10:5. Jumala hääle tundma õppimine on protsess, see võtab aega, ning palu Jumala Püha Vaimu juhtimist. Loe 1. Saamueli 3. peatükist, kuidas Saamuel õpib tundma Jumala hääle kuulamist Eeli juhatusel. Kes on sinule eeskujuks, kelle käest sina võid õppida tundma rohkem Jumala kohta? Loe temaga koos Jumala sõna, palveta, paluge ühiselt Püha Vaimu juhtimist.

Sügislaagris „Kes/kus on ligimene?" keskendusime Matteuse 22:37-39 teisele poolele. Armasta oma ligimest nagu iseennast!". Kes on ligimene? Meie suhet Jumalaga ning ligimesega takistab enesekesksus. Kas ma lasen valitseda oma elu Jumalal või trügin sinna valitsemistroonile pigem ise? Meile toodi suurepärane võrdpilt nii-öelda meie elu valitsusest, kus troonil on „Egopartei". Peaministriks on „Olen Teistest Parem", haridus-ja teadusministriks on „Tean Kõige Paremini", siseminister „Enese Õigustus", välisminister „Prestiiži Iha", kultuuriminister „Mugavuse Soov", rahandusminister „Rahaahne Kadekops" ning sotsiaalminister „Kiidetagu Minu Lahkust". Seejuures paneme Jumala opositsiooni ning ei anna talle võimalust meie otsuseid juhtida. Kas me laseme oma elus Jumalal valitseda ning juhtida? Jaakobuse 4:6-7a ütleb, et „Jumal paneb suurelistele vastu, aga alandlikele ta annab armu. Siis alistuge Jumalale!" Jumal ootab meie alandlikke südameid.

Kes ja kus on ligimene? Tähendamissõna rikkast mehest ja vaesest Laatsarusest räägib meile loo, kuidas rikas mees ei märganud seda vaest meest terve oma eluaja. Loe Luuka 16:19-31. Rikas mees oli nii ära harjunud paiseid täis vaese Laatsarusega, et talle tundus see nii tavaline. Kes on meie elus need vaesed Laatsarused, kellega oleme harjunud ning keda me ei märka? Me ei pea küsima, kes on meie ligimene, vaid kas mina olen ligimene? Kas ma olen ligimene enda lähedal olevatele inimestele? Võta aega ning märka enda ümber olevaid inimesi!

Jeesus ütleb mäejutluses: „Armastage oma vaenlasi ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad." (Mt 6:44.) Mitte üksnes lähedane inimene, vaid ka vaenlane on ligimene. Vanas Testamendis saatis Jumal prohvet Joona Niineve linnale kuulutama meeleparandust. Niineve on vanaaja linn Assüürias, kes olid Iisraeli vaenlased.

Joona, teades, et Jumal on armuline ning halastaja, tahab põgeneda Issanda eest, kuna ta põlgab oma vaenlasi. Ta jääb põgenedes tormi kätte ning kala kõhus uppumissurmast pääsedes parandab meelt ja

viib meeleparanduse sõnumi oma vaenlastele. Niineve rahvas paastub, palvetab ja parandab meelt ning Jumal halastab nende peale. Jeesus ütleb: „Armastage mitte üksnes oma ligimest, vaid ka oma vaenlasi." Märka teist inimesi ja ole talle ligimeseks! Piisab juba väikestest praktilistest sammudest: palveta ta eest, ütle julgustav sõna, veeda aega, kingi väike kingitus kirjakohaga ja palju muid võimalusi!

Oluline on see, kas me rakendame oma elus Jumala sõna ning seda, mida me kuuleme nii laagrites, teenistustel kui ka igapäevaselt Piiblit lugedes. Jeesus räägib mäejutluses kahest mehest, kes ehitavad maja, üks neist liivale, teine kaljule. Igaüks, kes Issanda sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitas oma maja kaljule. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled ning sööstsid vastu seda maja, aga see ei varisenud, sest see oli rajatud kaljule. Igaüks, kes Issanda sõnu kuuleb, ent nende järgi ei tee, sarnaneb rumala mehega, kes ehitas oma maja liivale. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled ning sööstsid vastu seda maja ja see varises ja selle kokkuvarisemine oli ränk. Tormid ja raskused tulevad, kuid kui me alus on rajatud Kristusele, siis me jääme püsima. Kas meie rakendame kuuldut? Millisele alusele on rajatud sinu elu?

Me oleme äärmiselt tänulikud Jumalale kõigi kolme laagri eest! Samuti täname meie laagrite kõnelejaid: Marjana Luist; Märt Saar; Mareta Elisabeth Nõmme; Mark Nelson; Ele Paju, Livia Telles; Brasiilia misjonitiim: Gabriela Meira Troglio, Fernanda Helbing da Rosa, Damaris Cooper, ja Mylle Mello; Karl Martin Ventsel; Grete Lepa; Riine Tiirik; Joel Aulis; Hindrek Taavet Taimla; Robert Tšerenkov.

Aitäh! Спасибо! Obrigado!

RIINE TIIRIK, Reeküla kogudus

Noorte sügislaagri tunnistus 2016:

Minu tunnistus ei räägi minust, vaid Jumala tegudest, kes muutis noore neiu elu sügislaagris.

Jumala ligiolu ja rõõm olid kohal tol õhtul ja mitte miski ei saanud takistada, et tunda Tema armu. Kas siis keegi väljendas seda, laskudes alandliku meelega põlvili, palvetades või siis ülistades meie vägevat Jumalat.

Sellel hetkel sain ma eesõiguse minna Jumala ette oma kalli sõbratariga. Ma teadsin, et ta on valmis võtma vastu Jeesust enda ellu. Jumal on teinud ja teeb edasi imesid tema elus, ta on tervendanud teda, õpetanud – ta on kasvanud Kristuses ja nii hea on näha seda arengut. Noored janunevad Jumala armu ja ligiolu järele, nii hea on näha, kuidas Jeesus teeb minu sõbratari ja paljude inimeste seas imelist tööd. Noored otsivad teda, meie ülesanne on neid julgustada ja julgustada Kristuses; olla eeskujuks, särades Kristuses.

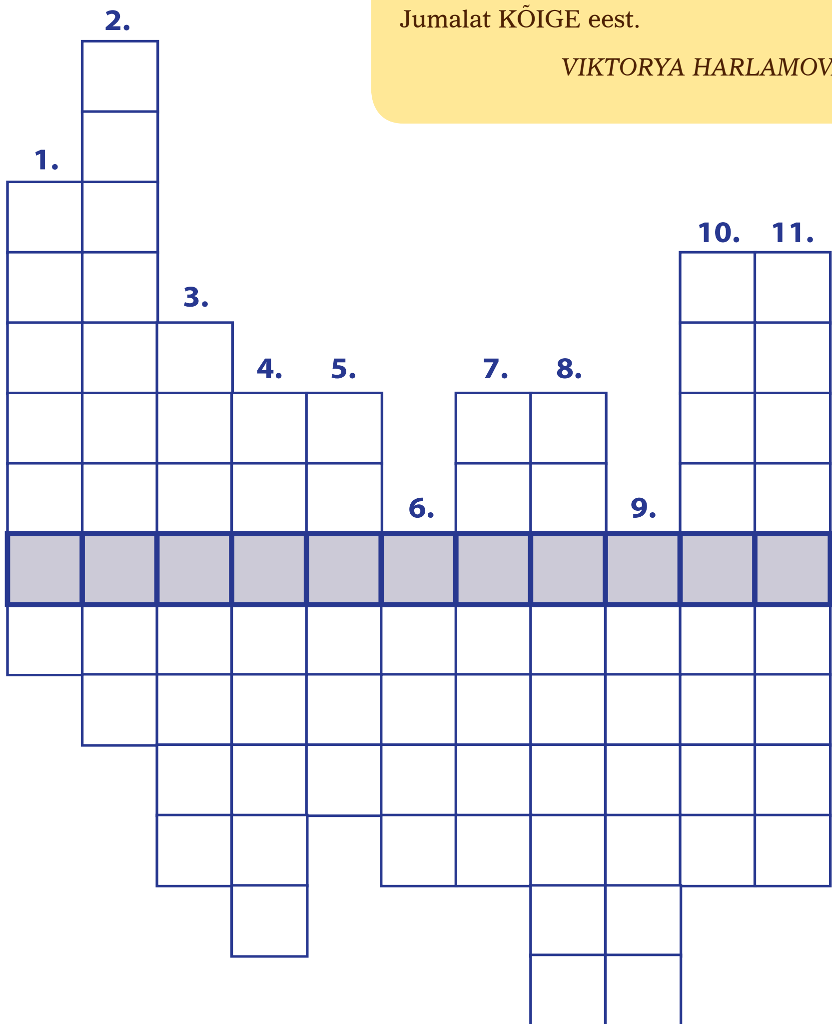
Kokkuvõtteks, ma armastan kõiki enda ligimesi enda ümber ja tänan Jumalat KÕIGE eest.

VIKTORYA HARLAMOVA

RISTSÕNA: METOLAAGRID 2016

RISTSÕNA KÜSIMUSED:

1. Linn, kuhu Jumala prohvet saadeti meeleparandust kuulutama.
2. Vaimumõõk ehk...
3. Armasta oma ... nagu iseennast. Mt 22:39
4. Rahandusminister „Rahaahne ..."
5. Minu ja Jumala suhte võrdpilt.
6. Prohvet, kes saadeti Assüüria linna meeleparandust kuulutama
7. Kõik inimesed on Jumala…
8. Enesekeskse valitsuspartei nimetus.
9. Igaüks nüüd, kes Issanda sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitas oma maja…
10. Vaene mees, kes oli paiseid täis.
11. Ja teil olgu seljas õiguse…

LAHENDUS:

Lahendus ilmub metonoorte kodukale 3. jaanuaril 2017

Tartu noortekas

Tartu Püha Luuka juunioride kooskäimine algas sel aastal tavapärasest pisut hiljem. 18. novembril pidasime esimese noorteka, kuhu tuli kokku 13 last vanuses 10-14 a. Meie koguduse lapsed olid väga tublid oma koolisõprade kutsujad. Sõbrad juba teavad, et alati on toimumas midagi põnevat ja tulevad hea meelega. Oleme väga tänulikud Tallinna koguduse sõpradele, kes tulid meile appi noortekat läbi viima. Suur-suur tänu teile, Lemme, Johanna-Maarja ja Mary! Noored said mängida ägedaid mänge, süüa enda meisterdatud "võikusid" ja tunda ennast hästi.

Meie juuniorid on väga aktiivsed jumalateenistustest osavõtjad ja teenivad advendiajal traditsiooniliselt kaasa: loevad pühakirja, advendimõtisklusi ja mängivad pille. Valmistume hoolega ka advendilaadaks. Sel aastal meisterdavad noored helkurpaelast ja pärlitest kiile ning puidust kuumaaluseid. Kolmandal ja neljandal advendil toimuval laadal saadud tulu läheb „meie" kahe Etioopia lapse õpingute toetamiseks.

Ja üks pisike tunnistus ka Aleks Mattias Mäekivilt:

„Vaatasin Youtube'ist üht videot, kus olid mulle ootamatult asjad, mis mulle ei meeldinud. Seal oli üks rõve asi, mis jäi mind kummitama. Ma rääkisin sellest emaga ja siis me palvetasime. Mõne aja pärast ma tundsin, et mul ei olnud enam hirmus. Jumal aitas mul sellest üle saada."

JANA TAMM,
Tartu Püha Luuka kogudus

Fotod: Tartu Püha Luuka kogudus

Fotod: Egle Hollman

Lastemisjon Puhjas 8. oktoobril

Laupäeva varahommikul vuras kaks autotäit inimesi Puhja poole lastetöö misjonipäeva korraldama. Autodes istusid lastetöö toimkonnaga kõrvuti ka kevadel lastetöö juhtide intensiivse koolituse läbinud noored.

Puhjas oli kohale tulnud paarkümmend kohalikku last eelkoolist varateismelisteni. Õpilastel oli võimalus vaadata näidendeid, lüüa kaasa interaktiivsetes tegevustes ja meisterdada. Kohalikud olid innukad ja kutsusid meid peagi tagasi.

Jumala sõna sai külvatud ja nii mõnigi väike jüts ümises samme kodupoole seades äsjaõpitud ülistuslaule.

Tänu Jumalale toreda päeva eest!

EGLE HOLLMAN,
EMK lastetöö juht

Pärnu lastekiriku töö on taas hoo sisse saanud

Sel sügisel suunasime paar suureks kasvanud last edasi noortekasse.

Nende asemele tuli meile aga palju uusi väikesi lapsi. Õpetajatele tähendab uute väikestega tegelemine uusi väljakutseid. Sellest sügisest tõime lastekirikusse sisse jälle paar uuendust. Kui varem oli igal õpetajal oma kindel ülesanne, siis nüüd teeme kõik kõike kordamööda. Uue osana teeb õpetaja Ardi lastega katseid.

Kutsusime appi ka õpetaja Inga, kes on varem koolis töötanud vene keele õpetajana. Tema aitab vene keelt kõnelevatel lastel tõlkimisega kiiremini sulanduda mängudesse, meisterdustesse ja aitab tõlkida piiblilugusid.

Fotod: Pärnu Agape kogudus

Ees on jõulud ja õpetajate mõtted on juba jõulupeo korraldamisel. Oleme aastaid teinud näidendeid ja nii ka seekord. Ettevalmistused juba käivad.

Rahulikku jõuluaega!

ANU HOBUSTKOPPEL
Pärnu Agape kogudus

EMK lastetöö koolituspäev Tallinnas 22. oktoobril - Uue Testamendi kultuuriline kontekst

Kuna enamikul pühapäevakooliõpetajatest teoloogiline haridus puudub, otsustasime seekord laiendada õpetajate teadmisi just Uue Testamendi kultuurilise konteksti alal. Lektor oli Margit Prantsus ja osalejatest moodustus 30liikmeline oikumeeniline seltskond. Saime ülevaate juutide pühadest, igapäevaelust ning uskumistest ja mõttemaailmast.

EGLE HOLLMAN, EMK lastetöö juht

Foto: Egle Hollman

„Hoia ja hooli" on advendiaja raamat

Jõulud seostuvad paljude mõtetes keerlevate lumehelveste, kingikuhilate ja dekoratsioonidega kaupluste vaateakendel. Tegelikkuses on jõuluaeg olnud läbi sajandite ajaks, kui hetkeks peatutakse ja pilk enda sisemusse heidetakse.

„Hoia ja hooli" on advendiaja raamat, mida on mõnus lugeda ja uurida jõule oodates nii iseseisvalt kui ka koos vanemaga. Raamat julgustab lapsi maailma paremaks muutma.

Detsembrikuu 24 päeval saavad nad koos raamatu tegelastega seista silmitsi igapäevaelu rõõmude, murede ja hirmudega ning kogeda, et lahendamatuid olukordi pole ning maailm on tegelikkuses imeline paik, kus elada ja olla.

Lisaks lugudele leiad igal päeval ka huvitava meisterduse, „Kas teadsid, et" rubriigi ning palju lustakaid luuletusi. Raamat sisaldab ka CD-d, millel on 10 raamatus leiduvat lugu ning Priit Pajusaare poolt viisistatud luuletused. Müügil Apollos, Rahva Raamatus ja kristlikel raamatulettidel.

EGLE HOLLMAN

Uus tore plaat tulekul...

MEISTERDA

Jeesus on jõuludest puudujääv pusletükk

Täiuslikest jõuludest võib puudu jääda vaid üks tükike ja see on Jeesus Kristus.

Meisterda see pusletükike jõululapsest, et saaksid jagada seda sõnumit ka oma sõpradega.

1. Otsi pilt jõululapsest. Selle võid leida vanade jõulukaartide hulgast.
2. Joonista harilikuga pusle šabloon pildile ja vaata, et see sobiks.
3. Seejärel lõika pusle tükk välja.
4. Kleebi pilt pusletükile.
5. Lisa pael kuumaliimiga ümber pusletüki, kuid jäta piisavalt paela ka aasa jaoks.

Nüüd rõõmuga sõnumit jagama!

AUTOR: Ele Paju

ÜLESKUTSE

2017. aastal on Eesti Metodisti Kirikus mitmeid ÜMMARGUSI TÄHTPÄEVI:

EMK tegevuse 110. aastapäev; usumärtrite Prikaski, Hängi, Prii surmast 75 aastat; Hugo Oengo sünnist 110. aastat; Karl Kuuma sünnist 150 ja surmast 85 aastat. Seoses ülalmainitud aastapäevadega kutsun kõiki üles **tooma kiriku keskusesse VANU PILTE, KIRJU, ARTIKLEID, AJALEHTI ja muid ajaloolisi materjale, mis aitavad meil meenutada ajaloolilisi sündmusi.**

Juunikuuks plaanime näitust 110 tegevusaastast. Hiljem tagastame teie materjalid või kui see peaks olema teie soov, jätame need kiriku arhiivi, kus **SÄILITAME NEED TULEVASTELE PÕLVEDELE.**

TAAVI HOLLMAN, superintendent

Telli ajakiri Koduteel!

EMK häälekandja, ajakiri KODUTEEL aastatellimus (4 numbrit) maksab 2017. aastal 15 eurot ja üksiknumber 5 eurot.

Tellimuse saab vormistada kas

- *lähimas* ***postkontoris;***
- ***kirjakandja*** *vahendusel;*
- ***OMNIVA veebilehel*** *omniva.ee, ajakirjandus -> telli ajakirjandust -> väljaande otsingusse - kirjuta "Koduteel" ;*
- ***pangaülekandega*** *EMK arvele tasudes.*

Tellimisindeks ***78228***

Eesti Metodisti Kiriku arveldusarve: SEB pangas EE641010052004731009, märksõna KODUTEEL.

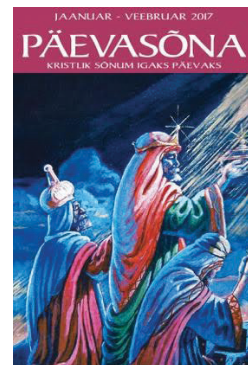
Tellimuse eest pangaülekandega makstes palume kindlasti saata oma aadress kas kirjalikult toimetuse aadressile (Koduteel, Narva mnt 51, Tallinn 10152) või e-posti aadressile: koduteel@metodistikirik.ee

PÄEVASÕNA aastatellimus 2017 (6 numbrit) maksab 2016. aasta lõpuni 8 eurot.

Tellimuse saab vormistada kas lähimas ***postkontoris, kirjakandja*** *vahendusel,* ***OMNIVA veebilehel*** *või* ***toimetuse kaudu pangaülekandega*** *tasudes.*

Tellimisindeks 01706

Eesti Metodisti Kiriku arveldusarve: SEB Pank, EE641010052004731009, märksõna PÄEVASÕNA.
Tellimuse eest ***pangaülekandega makstes*** *palume kindlasti* ***saata oma aadress*** *kas kirjalikult toimetuse aadressile: Päevasõna, Narva mnt 51, Tallinn 10152 või e-posti aadressile: paevasona@metodistikirik.ee*

ISSN 1406-2291